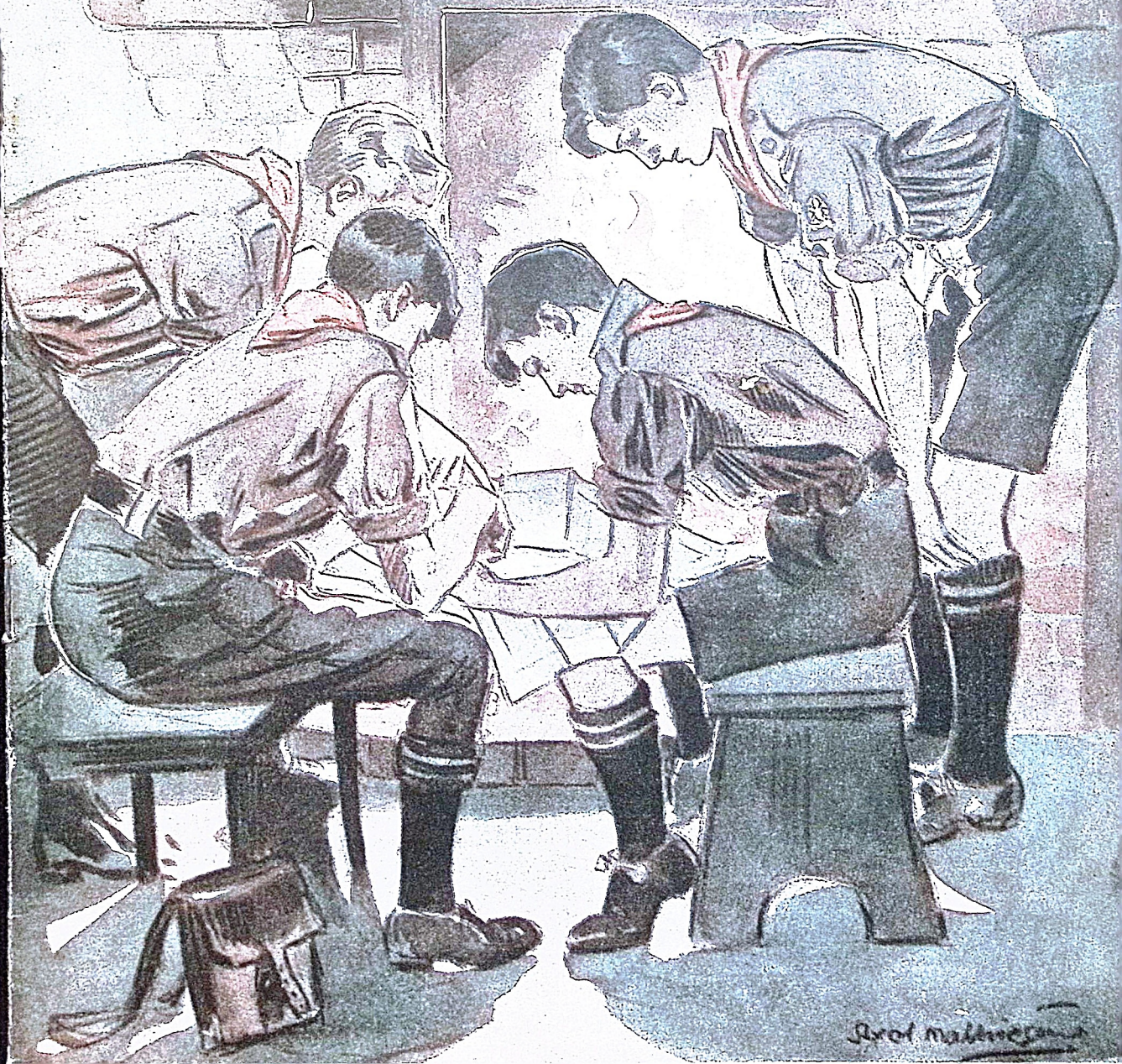

SPEJDERNES MAGASIN

MARTS 1925

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten, for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 — Telefon Amager 1858.

Amerikansk Iscream Fryseri

Onsgaardsvej 3 — Tlf. Helrup 1263

1ste Klasses Isanretninger
til Selskaber.

Leverance til Skole- og Spejderfester.

HAMLET

og Sterling Cycler i nyeste Modeller
og Udførelse samt Cycledele og Mo-
torcycledele af enhver Art.

Katteøjne

i de autoriserede Modeller føres
stadig i rigt Udvalg.

Københavns Idrætsforretning.

Gothersgade 53.

(Belysningsvæsenets Bygning).
Telefon 1435.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb Intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adalersgade 8.

Telefon: Byen 8762.
KØBENHAVN K.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske
Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

Refleksglas FLEDELIUS

Garanti for Holdbarhed

Katteøjne

3 Kr.

3 Kr.

til Cykler

3 Kr.

Udført i Kobber og Nysølv Refleksskaal.
Gennemfarvet uforgængelig Linse.
Kan skilles ad og pudses.

Er Dansk Arbejde, rustet ikke. Absolut fordelagtigste „Katteøjne“.
Forlang det hos Deres Cyklehandler.

HAANDVÆRKERBANKEN I KØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867
HOVEDKONTOR

AMAGERTORV 24

Telefoner: Central 81 35 & 11 135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13 618

NØRREBROGADE 17
Telefon Central 43 94 - 7743

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10—3 og 5½—6½. Lørdag kun 10—2.

TRIANGLEN 3
Telefon Central 89 40

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 21 01 - 43 16

Paa Vej til Løjren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL
63, FREDERIKSBORGVEJ 63. SØBORG

NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

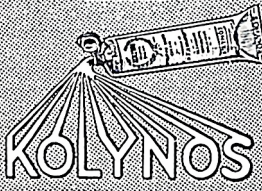
KØB „NORDISK
SPEJDESPORT“

Schous
Mokka
Kaffe
tilsætning
S.

1/8 Kaffesurrogatfabriken Skandia

Amerikas bedste
Tandpasta
hedder

KOLYNOS

Gratis Provetube tilsendes fra Hoveddepotet
P. Siegmundfeldt, Stormgade 8, København D.

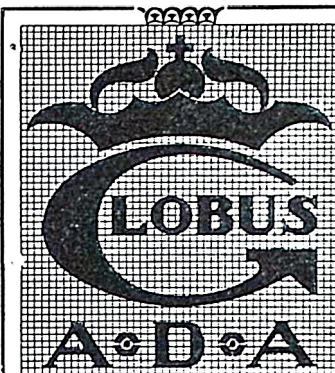
ENGELSK
Undervisning & Oversættelse
Sigrid Enghardt
kgl. edsv. Translator og Tolk
Tordenskjoldsgade 18 Tlf. Byen 7102

1ste Klasses Kød
Daglig friskslagtede Varer af
1. Kl.s Kreaturer
W. Jochumsen & Co.
Jernbanegade 15 - Kolding - Tlf. 552

IND- **HOLD**
Nr. 6 1925

Omslagstegning af Axel Mathiesen.

Helten fra de øde Ismarker	1
»Fredløs» Fortælling . . .	2
Den yderste Grænse . . .	4
Foto-Rubrik	5
Danske Troppe	6
»Spejdersamfundet»	7
Billedoverføring pr. Radio	8
Indbydelse fra K. F. U.	
M. Spejderne	9
Søspejderne	10
Maanedens Interview . .	11
Ulvne	12
Danske Drenges Spejder-	
oplevelser	14
Hurtig Udrykning. For-	
tælling	17
Teknik	19
Patruljeføreren og hans	
Patrulje.	20
En morsom Konkurrence	22
Redaktøren.	24
Fra Divisionerne	26

LOBUS
A-D-A

SPISECHOKOLADE
I PLADER A 50 ØRE
BFAAS OVERALT

Spejdere! Husk
Skakspil Damspil og Legetøj
billigst
Gothersgade 113, Kj.
Telefon Byen 5671 x.

F.O. CARLSSON EFTFL.
Carl Jonsen.
URMAGER
Amagervej 31
København K.

Specialforretning
i
Ure og Kæder.
Drengene fra 8 Kroner.
Grundlagt 1877. Tlf. Byen 7754.
Første Klasses Reparatørværksted.

* **FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV** *
* FÆLLEDVEJ 9 TELEFON 3709 *
* — ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSER — *
* HVERDAGE 9—6 SØNDAGE 10—4 *

C. V. STEENSTRUP
KNABROSTRÆDE 12
KØBENHAVN K.
TELEFON: CENTRAL 4554
TELEGRAM-ADR.: »APOLLOLYRE«

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre.
Reparationer udføres.

FORLANG

KONSERVES OG SAFTER

Enhver Spejder

bør absolut forlange
sin Cykle lakeret i

Vesterbros Cyklelakereri
Istedgade 27

Telf. V. 8397.

H. C. Jensen.

Hurtigste Ekspedition.

Jamboree- Billeder

bliver bedst paa

Merkur

Foto-Papirer.

Enefabrikanter:

CARL POULSEN & SØNNER
KØBENHAVN — VALBY

Vi indbyder alle Spejdere med Paa-
rørende til at aflægge vor permanente
Udstilling

Nørrevold 18 et Besøg

Demonstration af skjulte Sovesteder
Med Højagtelse

Nolfi

III. Prisliste gratis paa Forlangende

Kr. 1.45

Bovril er Spejdernes Drik

i England og skal nu
være de danske Spej-
deres styrkende Drik.
Blot en halv Theskefuld
og lidt Salt til en Kop
køgende Vand giver en
velsmagende Drik.

Bovril giver Kræfter
en gros
Robert Rex Kbhvn. K.

ELIAS GRIP
MÆND
MED-FASTE-VILJER

KØBENHAVN-1024

Som Konfirmationsgave
er Bogen med Biografier
af fremragende Personlig-
heder altid kærkommen.

Køb derfor:

Elias Grip:

»Mænd med faste Viljer«.

Pris: Kr. 2.50 — kart. Kr. 3.50

Shirting Kr. 5.00

Faas i alle Boglader

DANSKE DRENGES FORLAG

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF »DET DANSKE SPEJDERKORPS«

REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
NÆRUM KOSTSKOLE, NÆRUM

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERNES BOGHADEL
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 4986

NUMMER 6

MARTS 1925

9. AARGANG

HELTEN FRA DE ØDE ISMARKER

DEN STØRSTE BEDRIFT I MANDS MINDE. — IS, IS OG ATTER IS. —

SYMBOLET PAA DANSK MOD OG MANDIGHED.

Is, Is og atter Is. Een uendelig, hvid Flade. Hvidt fortil, hvidt bagtil og hvidt til Siderne. Kun eet lille, sort Punkt langt ude i Horisonten. Det bevæger sig. Det kommer nærmere. Nu er det tydeligere. Se, det er en Slæde, forspændt med Hunde.

Det er bidende koldt. Stormen suser hen over Isen, ingen Modstand møder den. Uforsonlig regerer den som en streng Hersker over de isdækte Have. Hvor Vinterisen har slaet Bro over de vuggende Vande, farer Stormen som et Vild-
dyr løs paa de ulykkelige, der vover sig ind paa dens Revier. Men de forvovne skal frem. Med ukuelig Mod arbejder de sig frem. Tomme for Tomme. Langsomt gaar det, for Hundene kan ikke forcere den kraftige Storm. Her er ikke Tale om nogen magelig Tilværelse. De to Mennesker kan ikke paa een Gang sidde paa Slæden. Skiftevis springer de af og løber ved Siden af, drivende Hundekoblet afsted med den hvinende Piskesnært. Mil efter Mil maa de trave afsted over de øde Ismarker. Dag efter Dag. Maaned efter Maaned.

Der forude har Isen skruet sig sammen. Mægtige Bjerge har den dannet. Saa høje som 4-Etages Huse. En mægtig Barriere, der som en Bom spærrer Vejen. Man skal over den. Der er ingen Vej udenom. Saa pisker man paa Hundene og skyder bag paa Slæden. Nej. Hundene er ikke til at drive opad. Der er ikke andet for, man maa spænde Hundene fra og selv slæbe Slæden over. Hej. Saa haler vi.

Over kom man, og nu maser man igen fremad, løbende ved Siden af Slæden. Et Spring op paa Slæden, og man hviler sig i fem Minutter, mens Kammeraten traver ved Si-

den af. Saa af igen og afsted i Trav. Uden Standsning gaar det fremad.

I tre Aar har de arbejdet sig frem. Fra Grønland, langs Nordamerikas Nordkyst til Alaska. Hundreder af Mile. Undervejs har de studeret Eskimoernes Liv og kortlagt Landet. Uden at give op har de gennemført den længste Slæderejse, noget Menneske har foretaget. Mægtige Strabadser, uendelige Savn har de lidt. Men nu ser de forude Nome's Huse dukke op, Civilisationens nordligste Forposter. Maalet vinker. Den sidste Torn skal tages. Og med et sidste Snuptag tilbagelægges den sidste Dagsrejse.

Nu er de ved Maalet.

Den største Bedrift i Mands Minde er fuldført. Efter fem Aars Kamp og Savn slaar de deres Telt op og hejser deres Flag paa den sidste Lejrplads.

Langsomt glider Flaget til Tops. Nu smelder det for Vinden.

Det er Dannebrog!

Og den kraftige Mand tager sin Skindhætte af. Med et tilfreds Smil paa det vejrbidte, mandige Ansigt ser han tilbage mod de øde Ismarker.

Knud Rasmussen!

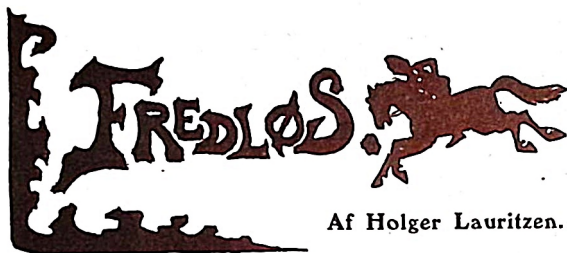
— — —

Overalt, hvor han paa Hjemrejsen kommer frem, hyldes han, denne dristige, uforfærdede Polarforsker. »Hvad Landsmand er han?« spørges der. Han er dansk.

Ja. Dansk er han. I Sindelag og i Handling. Symbolet paa dansk Mod og Mandighed.

En ægte Danmarks Son.

A. W.

Af Holger Lauritzen.

Sigurd kunde, straks han traadte ind i Stuen, se, der maatte være sket noget usædvanligt. Han havde ventet at finde Haralds Moder alene, syslende med sit Arbejd, men fandt nu Harald siddende tavs ved Vindvet med den ene Haand under Hovedet stirrende ud med et Blik, som var han Mile borte. Bag ham stod hans Moder og strøg ham kærligt hen over hans lyslokkede Hoved.

Sigurd blev staaende i Døren og betragtede de to, der ikke havde mærket hans Komme. Skulde han gaa igen og lade dem i Fred, eller — — nej, han maatte have Vished for, hvad det var, der gjorde hans bedste Ven saa bedrøvet.

Forsigtigt, næsten lydløst gik han hen over Gulvet til Vindvet. Udenfor ruskede Stormen i de kraftige Trækroner, og tunge Skyer var i Drift henover Himlen. Et enkelt Strej fra den nedgaaende Sol gled nu og da henover Gulvet.

Haralds Moder opdagede nu Sigurd, nikkede venligt til ham og gik derefter stille ud af Stuen, idet hun ligesom betydede ham, at Harald kunde give ham Forklaring paa, hvad det var, der trykkede dem.

Sigurd stod og betragtede sin jævnaldrende Kammerat nogen Tid uden at forstyrre ham i hans Tanker. Harald havde ikke opdaget ham endnu. Men ret længe kunde han ikke holde ud at se sin Ven saa sørgmodig. Han kunde maaske trøste eller hjælpe, hvis han fik at vide, hvad det var, der pinte ham.

»Du, Harald, hvad er det, som piner dig?»

Harald svarede ikke.

»Harald!»

»Ja.« Harald saa op. »Du her, Sigurd?»

»Ja, jeg kom for at hjælpe dig med den Bue, du talte om var sprunget, men sig mig først, hvad gør dig saa bedrøvet?»

Harald rystede paa Hovedet.

»Fader er fredløs,« svarede han kort.

»Din Fader fredløs!« udbød Sigurd forfærdet.

»Fredløs ja, de tror jo stadig, det er ham, der vog Sigge Gormson forgangen Maaned.«

Sigurd blev pludselig ligbleg.

»Da forstaar jeg bedre, hvorfor Egnen er fyldt op med væbnet Mandskab. Men hvor er din Fader?»

»I Skovene. Han og Erik Sejersøn er flygtet bort dertil. Men jeg ser ej, hvorledes de skal komme bort derfra, for som du siger, her er alt fyldt op af Krigsfolk.«

Der indtraadte atter Tavshed.

Harald faldt igen hen i Tanker, og Sigurd begyndte at gruble paa en Udvej.

»Jeg tror, vi kan hjælpe dem, Harald. Jeg har en Idé. Kan vi laane en af jere Heste?»

Harald rynkede alvorligt Panden.

»De er flygtet paa vore Heste.«

»Jamen Harald, det gaar endda, dersom du da ved, hvor de er? Jeg kan laane Hoppen derhjemme, saa skal du ride for din Fader. Men sig mig, Harald, ved du, hvor de holder sig skjult?»

»Ja, for en Tid vilde de skjule sig ved Stenbruddet, du ved histovre, saa skulde jeg bringe dem Mad og Drikke. Men jeg fatter ej din Plan, Sigurd.«

»Jo, Harald, du skal forklædes i Kvindedragt og ride bort i Skoven paa Hoppen, og naar saa Mørket falder paa, skal jeg kalde Krigsfolkene til Vaaben, og medens de forfølger dig, skal din Fader og Erik Sejersøn slippe bort til Kysten.«

Det var, som Modløsheden med eet var blæst bort fra Harald. Han vilde maaske være i Stand til at frelse sin Fader. Han kunde knapt styre sin Lyst og lade være med at give sin Glæde Luft.

»Aah, Sigurd, Moder maa have det at vide!«

I et Spring var han oppe af Stolen og paa Vej ud til sin Moder.

»Nej, Harald, det skummer alt, Tiden iler fra os. Du maa søge bortover til Skoven i Forklædning nu, og jeg skal snart være hos dig med Hoppen. Nu op til Daad! Er først din Fader frelst, kan vi altid tale om det til din Moder.«

Mørket var faldet paa. I Skoven under Kæmpeegen stod en sekstenaarig Knøs og kærtgnede sin Hest. Aah, kunde den blot forstaa, hvad det var, de havde for. Snart skulde den springe af Sted, skarpt forfulgt af en bevæbnet Rytterskare. En spændende Oplevelse. En herlig Fornemmelse.

Sigurd nærmede sig Stenbruddet. Han skelnede snart sagte Stemmer gennem Vindens Hvisken i Buskenes Løv.

»En trist Skæbne, Lave Johnson.«

»End er ej alt forbi, Erik. Vi faar vel se. Kommer Tid, kommer Raad.«

Sigurd sprang frem for de to Flygtninge.

»Lave Johnson, bi her en Stund endnu, og Vejen er Jer fri til Sundet.«

Erik Sejersøn havde alt Haanden paa Sværdhæftet, men Lave Johnson lagde beroligende sin Haand paa hans Skulder.

»Du her, Sigurd, og med hvilket Budskab? En Stund endnu, og Vejen er os fri til Sundet? Du ved vist ej, at væbnet Krigsfolk alt er ude efter Lave Johnson.«

»Jeg ved det, Herre, men snart skal Vejen staa Jer aaben.«

Og nu aabenbarede Sigurd sin Plan.

Snart efter var han i Løb gennem Skoven. En liden Stund var gaaet, da han forpustet skimtede Krigsfolkenes Lejrild i Skovbrynet.

Han øgede Farten en Smule og naaede snart derhen.

»Hej, Krigsfolk, hvor er Jer Hovedsmand?»

En skrattende Latter slog ham i Møde.

»Hvi spørger slig en liden Knøs efter Hovedsmanden?»

»Jeg bringer vigtigt Tidende, men det har Hast.«

En bred og kraftig Skikkelse nærmede sig Baalet.

Sigurd løb ham i Møde.

»Jeg bringer Jer vigtigt Tidende! Lave Johnson, hvem I søger, er forklædt som Kvinde i Skjul hist ved Kæmpeegen. Jeg var just paa Vej hjemover, da det tyktes mig, jeg horte Hestetrampen. Jeg undred mig over, hvo som havde Ærind i Skoven saa silde, da jeg ret fremfor mig i

Mørket skimted en Mandsskikkelse i Kvindeklæder. En Hest stod urolig ved hans Side. Herre, der er ingen Tvivl, det er den, I søger!»

Hovedsmanden trak Brynene sammen og stirred paa Sigurd, der frejdigt gengældte hans Blik.

»Men det har Hast, Herre! Man kommer langt og hurtigt omkring til Hest.«

Hovedsmanden slog en kraftig Latter op.

»Ha, ha! Nej, min Knøs. Vore Folk er ude overalt, saa det har ingen Hast. Men det skulde være rart at bringe Lave Johnson som Fange. Derfor sid op hos mig og vis os Vejen. Hej, Folkens! Saa af Sted. Snart har vi Lave Johnson fangen.«

Hovedsmanden svang sig i Sadlen og hjalp Sigurd op, og snart foer en bevæbnet Flok beredent Krigsfolk af Sted gennem Skoven.

To Ryttere holdt deres Heste an. Tæt forbi dem sprængte Forfølgerne uden saa meget som et Anraab. Sigurd følte Svedperlerne pible frem paa Panden, men snart var de to ladet langt tilbage — frelst.

Man nærmed sig alt Kæmpeegen, da Maanen pludselig brød frem, og kun faa hundrede Alen fremme aabenbarede en Rytter i Kvinedragt i langsomt Trav ind gennem Skoven.

Under høje Raab begyndte nu Forfølgelsen. Harald lod Hoppen strække ud, det bedste den havde lært, og Rytter-skaren satte efter med Sporerne i Siden paa deres Heste.

Sigurd sad aandeløs af Spænding. Det ene Øjeblik drev Sveden ham ned i Panden, medens han det næste gennemrystedes af Kuldegysninger. Han fandt dog Trøst i Forvisningen om, at Harald kendte Skovene ud og ind fra deres daglige Færden og saaledes sikkert vilde være i Stand til at slippe uskadt fra sine Forfølgere.

Nu og da gled tunge Skyer for Maanen, og Harald skjultes for sine Forfølgere.

Hovedsmandens Hest begyndte allerede at aande tungt under sin dobbelte Vægt, og snart efter satte den et af Forbenene i et af de utallige Kaninhuller, der fandtes overalt i Skovene. Den snublede og faldt, idet den kastede sin Byrde langt ud til Siden.

Sigurd faldt haardt, og det svimlede for ham. Det varede dog ikke længe, inden han var paa Benene igen. Hesten var værst faren. Den havde brækket sit ene Ben og kastede sig omkring i Smerte. Hovedsmanden trak sit Sværd og gjorde en Ende paa dens Lidelser.

Snart efter var de begge paa Vej ud af Skoven. Sigurd var glad over ikke mere at være med til Forfølgelsen, men Spændingen gjorde ham tavs.

Harald bøjede sig frem over Hoppen, klappede den paa Halsen og hviskede den kærlige Ord ind i Øret. En Stund endnu kunde den nok holde Forfølgerne fra Livet, men fortsatte han det vilde Ridt hele Natten, vilde det sikkert ende galt. Utallige Tanker svirrede i Hovedet paa ham, men ingen af dem syntes tilfredsstillende.

Han saa tilbage. I Maanelyset kunde han netop skelne en enkelt af Forfølgerne langt tilbage. Han drejede af til højre og fremskyndede Hoppen endnu en Smule. Snart efter naaede han Kløften. Han holdt Hesten an, sprang af og rev Forklædningen af sig. Et Øjeblik efter foer han af Sted til Fods langs Randen af Kløften. Forklædningen havde han kastet ned i Buskadset i Bunden.

Da han havde løbet lidt, kom han i Tanker om, at Rytterne snart vilde være over ham. Det vilde være halsløs Gerning at fortsætte Flugten til Fods. Da fik han pludselig en Idé. Han satte sig ned i Skovbunden for at puste ud.

Da han havde siddet en kort Tid, rejste han sig og gik langsomt tilbage langs Kløften. Inden længe hørte han Rytterne og blev i det samme raabt an.

»Hej, Knøs! Hvi farer du her saa silde?«

Nu gjaldt det at lade uanfægtet. Det skulde lykkes at narre Krigsfolkene.

»Vor Hoppe var løbet bort i Kvæld, og Fader sendte os saa ud at søge efter den. Da jeg saa havde strejft om en rum Tid, satte jeg mig til Hvile her i Skoven og maa saa være faldet i Søvn. Jeg ved ej, om I, Herre, kender Vej ud af Skoven, for nu har jeg vandret og vandret omkring, lige siden jeg vaagned op, men stadig er jeg i Vildrede om, hvor jeg befinder mig.«

»Du talte om en Hest?«

Harald nikkede.

»Hej, Svante, kom hid med Hesten!«

En Rytter red frem med Hoppen ved Bidslet.

Harald styrtede hen til den.

»Det er den, Herre,« raabte han og omfavnede dens Hals med sine Arme, og Hoppen var saa glad over Gensynet, at Krigsfolkene ikke kunde lade være at tro paa Drengens Fortælling.

»Jeg ser det, min Ven,« sagde Hovedsmanden. »Vi søger efter Lave Johnson, hiin fredløse, han har ranet jer Hest og er flygtet hid paa den, men nu da han er til Fods, skal

det ikke vare længe, inden vi har ham fangen. Pris du din Lykke, at du har din Hest igen og se saa at komme hjem-
 efter. Rider du blot fremover i den Retning, vil du inden
 længe være ude af Skoven. Og naar du vaagner op i Mor-
 gen, vil du høre, at vi har Lave Johnson fangen.»

Han hilste Harald Farvel og red bort i Mørket med de
 andre.

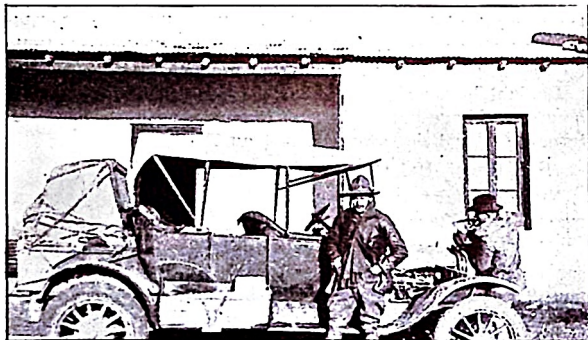
Harald svang sig atter i Sadlen, og inden længe holdt han

Hesten an derhjemme nedenfor Vindvet, hvor Sigurd laa
 bleg og angst og stirrede ud i Natten.

I den aarle Morgenstund sejlede en Fiskerbaad bort fra
 Kysten mod Skaane. Ombord var foruden Skipperen Lave
 Johnson og hans Følgesvend.

Da de to Drengene vaagnede langt op paa den næste Dag
 og mødtes, fortalte de deres Eventyr for Haralds Moder.

DEN YDERSTE GRÆNSE Af E. Lütchen-Lehn

Forfatteren med sin Fordvogn foran et af Præriens flotte Hoteller

Zapala hedder Byen, den sidste Station paa Sydbanens
 Pacifikarm, som strækker sig fra Buenos Aires mod Syd til
 Bahia Blanca og videre ind over Rio Negro — den sorte
 Flod — langs med Dalen ind over Pampaens mægtige Slet-
 ter, for endelig i nogle Krumninger at sno sig som en Slange
 om de første Udløbere af La Cordillera de los Andes.

Hvor tømt lyder det ikke herhjemme at høre Navnet
 »Andesbjergene«; men har man først set dem, forstaar man
 bedre det ærværdige Navn *La Cordillera de los Andes*.

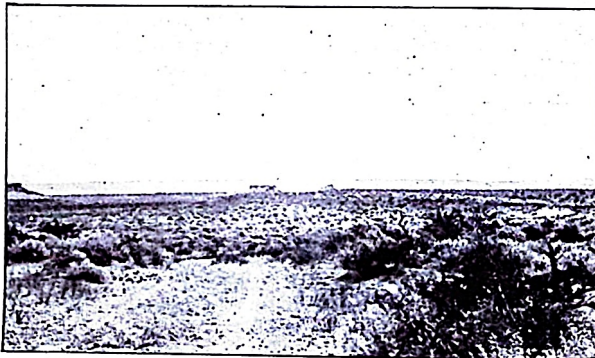
Forste Gang jeg hørte Byen Zapala nævne, tænkte jeg mig
 den som Indbegrebet af alt det yderst Yderste i denne Ver-
 den. Her hørte Jernbanen op, og Post og Telegraf kendtes
 ikke dér. Nu derimod er Banen forlænget ind til Chile til
 Havnebyen Valdivia; men dengang, i de gode gamle Dage
 — ja det er for Resten ikke mere end 5 Aar siden —, da
 kunde man ikke tænke sig en mere typisk »wild west« By.
 Banken var flere Gange blevet plyndret af maskerede Rø-
 vere, der kom til Hest og for af Sted igen skydende alt,
 hvad der kom i Vejen.

Jeg mødte engang tre unge Landsmænd, der vilde for-
 søge sig som Pelsjægere. De vilde starte fra Zapala og følge
 Cordilleren mod Nord; men da de blev klar over, hvad et
 saadant Foretagende i disse Egne vilde sige, opgav de det.
 De var en Aften kommet til Zapala — det lyder for øvrigt
 ganske flot at sige en Aften, da der til Zapala kun kommer
 og gaar 2 Tog om Ugen — og begav sig hen paa Hotellet
 for der at faa Oplysninger om Bjergene, om Udstyr og lign.
 Men da de kun talte Dansk og en lille Smule Tysk, og
 Værten kun mestrede Spansk og Italiensk, var det ikke gan-
 ske let at faa Konversationen paa Gled. Man saa sig derfor

nodsaget til at hidkalde Don Balthazar, der plejede at kunne
 klare alle sproglige Vanskeligheder. Han spurgte: Do you
 speak English? — Sprechen Sie Deutsch? — Parlez Vous
 français. Men hvilket Sprog taler De da? Stor var Glæden,
 da det viste sig, at Don Balthazar ogsaa var dansk.

Don Balthazar var Apotheker og havde, grundet paa Kon-
 kurrence, maattet rykke sit Apothek længere og længere ud
 ad denne Jærnbanelinie, indtil han endelig slog sig ned i
 Zapala, hvor han døde kort efter, at jeg havde besøgt ham
 dér — jeg tror endda, at jeg var den sidste Landsmand, der
 besøgte ham. Han var en brillant gammel Mand, og i de
 Byer, hvor han havde boet, var han uhyre afholdt. Han
 startede Klubber, og naar han paa Kongens Fødselsdag eller
 Grundlovsdagen hejste Dannebrog Side om Side med det ar-
 gentinske Flag, saa varede det ikke mere end en halv Time,
 førend hele Byen var flagsmykket, vel ikke saa meget for
 Kongens og Grundlovens Skyld som for den Mands Skyld,
 der havde forstaaet at hævede sit Land paa en saadan Maade,
 at man altid, naar man sagde, at man var Dansk, blev
 spurgt: »Saa kender De vel Don Balthazar?«, og som Dansk
 blev man saa godt modtaget.

Jeg besøgte Zapala og Don Balthazar. Vi var ofte sammen
 paa Hotellet, hvor ogsaa Byens Læge og andre Honoratiors
 samledes for at spille Kort og sludre. Det, der imponerede
 mig mest, var Lægens Fortællinger. Han var ikke meget
 stolt af at have valgt denne By, der mest bestod af India-
 nere eller Blanding med Chilenere. Det var Folk, der havde
 deres Medicinmand med Husraad, og naar saa endelig et
 Husraad havde vist sig at være forkert, og den Syge var lige
 ved at dø eller havde faaet et Knivsblad ind mellem Rib-

Udsigten over Vejen mod Zapala over en Slette, hvor nogle mærkelige Bjerge
 hæver sig i Vejret

SPEJDERNES

Indsend gode og morsomme Billeder til Redaktionen, Nærum Kostskole, Nærum.

De forsulne

Inds. F. Lerche

Paa Ridetur

Inds. Johs. Nielsen, Aalborg

Brev hjem!

Inds. F. Lerche

Søster og Broder. Inds. af Egon Hoff-Jørgensen, Ringsled

Fra Jamboreen

Inds. Borge Andersen, Rudkøbing

I Saksen. Inds. af Henning Knudsen, Aalborg

benene, saa kaldte man først paa Lægen; men i de fleste af saadanne Tilfælde kunde han naturligvis intet udrette, og han havde derfor det Ry, at han var ganske umulig.

Jeg opholdt mig i Byen en kortere Tid. Indbyggernes største Fornøjelse bestod i hver Tirsdag og Fredag at gaa ned til Stationen og se, hvem der kom med Toget. Jeg skulde vente paa en Hjord Heste, der skulde komme nordfra, og af disse skulde jeg til min Ekspedition købe 10 Rideheste og nogle Muler. I Ventetiden gjorde jeg Ture ud i Omegnen, og som Landsmand af Don Balthazar blev jeg af Byens Spidser inviteret ud paa Ride- og Koreture.

Zapala — ja det er maaske, fordi jeg kender Byen, at Navnet giver mig en Forestilling af Blæst og Sand, knasende Trænder, Øjne halvt lukket, en ru, sandet Hovedpude og Lagener fyldt med ganske fint Sand — men Byen har en vidunderlig smuk Omegn. Ikke mere end 10 km derfra laa det sneklædte Bjerg »Crux blanca« (Det hvide Kors), og det er intet Under, at det har et saa smukt Navn, thi naar man saa' ud mod Bjerget om Middagen, naar Solen stod i Nord, saa skinnede imod os et Snekors, der saa ud, som

om det var lavet af Tusinde Krystaller. Ind mod Byen vendte en stor Kløft, og paa tværs af denne var der en Af-sats, der dannede et meget regelmæssigt Kors. Fra denne Kløft udgik fire smaa Floder, der senere forener sig og danner den mægtige Rio Negro. Paa denne Maade bliver Crux blanca Moderen til den meget frugtbare Rio Negrodal, hvor man skuer ud over vidtrækkende Vinmarker, som flere Gange aarlig maa overrisles.

Naar jeg her har anvendt Udtrykket: Den yderste Grænse, er dette for saa vidt rigtigt, som en videre Fremfærd vest-paa over de mægtige og yderst uvejsomme Andeshjerge er forbundet med umaadelige Farer, som afholder de fleste fra at vove Forsøget. Men naar man endelig er kommet paa den anden Side af Bjergene ned i Chile, saa staar man ved det store, blaanende Stillehav, der frembyder et straalende Billede. Men som jeg allerede har omtalt, er Banelinien nu blevet forlænget over Bjergene, saa nu foregaar Rejsen over Andeskæden paa en forholdsvis let og ufarlig Maade.

DANSKE I. FJERRITSLEV

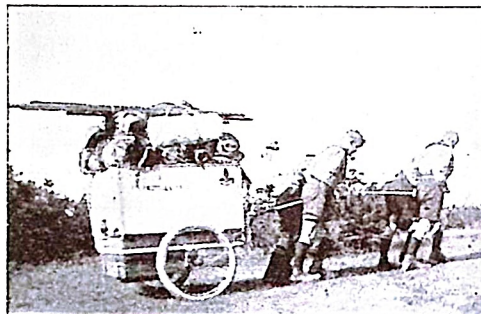
Jeg har lovet at give nogle Oplysninger om min Trop her i Fjerritslev. Det er slet ikke saa nemt at gøre det paa en saadan Maade, at det kan interessere ud over en snævrere Kreds, for det er jo ikke sikkert, at det, der interesserer os, interesserer andre. Det er en Skoletrop paa ca. 50 Spej-

TROPPE VED LÆRER HALD

naar vi gaar hjem fra Week-end Lejr til næste Week-end Lejr.

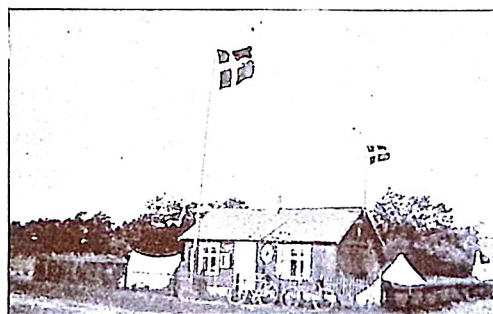
Hver Lørdag og Søndag tager vi til Svinkløv Plantage. Helt ude ved Havet mellem Klitterne og Smaafyr ligger vort lille Paradis — Blokhuset med den mægtige Flagstang — og Platten med Indskrift:

1. Fjerritslev Trop

Saa trækker vi!

Tropshuset

dere. Vi lever vort eget Liv her. Kommer ikke sammen med andre Spejdere. Men Oplevelser og Minder har vi alligevel som faa.

Minder er nemme at drøfte med dem, som var med — vanskeligt at fortælle for dem, som staar udenfor. Det, som morer een Trop, kan være fuldstændig uforstaaeligt for andre.

Om Vinteren: Madlavningskonkurrence, Konkurrence i Signalering, Husflidsarbejde m. m. Om Sommeren: Lejr — Lejr — Lejr!!

Vi glæder os Søndag Aften,

»Hjemme er bedst«. (Vor Købmand derude forærede os den en Lørdag Aften i øsende Regn.)

Men Sommeren —! Ja, I kender det allesammen. Men vi synes, at vi har Verdens mest ideelle Lejrplads, med hvide Klitter i milevid Udstrækning. Sø til at fiske Gedder i, en større Sø til at sejle og bade i — ensomt — og dog sammen med Verdens prægigste Mennesker, der kun tænker paa at glæde os.

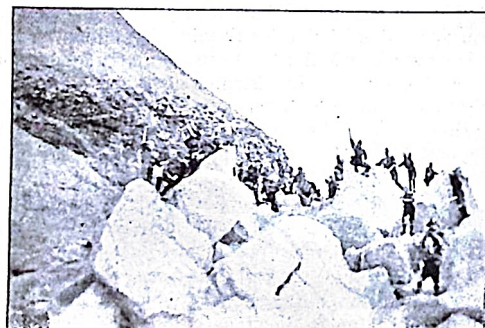
I Fjerritslev har vi vort eget Hus og Have, som vi købte for ca. 3 Aar siden, da vi ved

En Spejder er stiltig

I Sommerlejr

Hurra!!

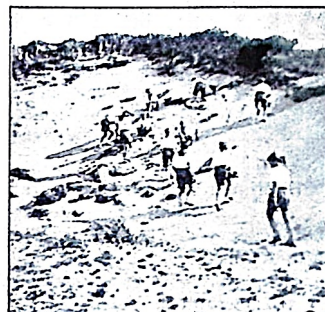

en Bazar fik et Overskud paa 2600 Kr. Kommer nogen af jer her forbi, er I altid velkomne. Vi har i vort Hus Soveplads til ca. 30 Spejdere. Køgegrejer. Tallerkener, Borde og Stole er der altid. Det glæder os altid at se Spejderkammerater komme her som vore Gæster og der er da heller ikke gaet eet eneste Aar uden vi har haft et Ryk ind af Spejdere, som for en kort Stund har hvilet deres trætte Lemmer efter en anstrængende Cykletur langs Havet.

Ved Søen

I Klitten

BØR DER DANNES ET SPEJDEKSAMFUND

Hvad bliver der af de gamle Spejdere? —

Udtalelser af Jens Hvass, O. E. Andersen, P. A. Madvig og Tage Carstensen.

I Januar-Nummeret af »Nordisk Spejdersport« slaar Jens Hvass til Lyd for noget, han kalder »Spejdersamfundet« — en Udbygning af Spejderbevægelsen.

Det har jo altid været et brændende Spørgsmaal, hvad man skulde stille op med de gamle Spejdere, der ikke længer havde Tid og Lejlighed til at blive i Troppen. I Aaret 1917 dannede man en Forening — »De graa Ulve« — som dog kort Tid efter gik ind, da Lederne rejste bort. Enkelte Troppe (Vesterbro, Aarhus, Horsens) samler af og til deres »gamle Dreng« — men for at faa disse losere Sammenslutninger sat lidt mere i System, foreslaar Jens Hvass at danne et »Spejdersamfund«.

Han fremdrager som Eksempel »Vedels Egnes Samfund«, en lille Forening, der samler Troppens nuværende Forere og »en repræsentativ Stab af de gamle Dreng«, som for længst har begravet Stridsøksen. Formaalet med denne Forening er at vedligeholde det glade Spejderkammeratskab, værne om »den gamle Trop« og vedligeholde Interessen for Spejdertanken. Det er ikke Meningen, at der skal drives større regelmæssigt Foreningsliv — der sker kun noget »med Mellemlum« — men »sit Troppsamfund melder man sig aldrig ud af, om saa man sidder paa Grønland eller i Kina!«

Spørgsmaalet er nu, om ikke hver Trop skulde danne sit »Samfund« og man saa holdt en vis Forbindelse vedlige mellem Korpssets Samfund, saa de tilsammen dannede »Spejdersamfundet«.

det — denne brede Basis, hvorpaa hele Spejderarbejdet hvilede. »Hvad vilde det ikke sige, om man i enhver By i Landet havde en Kreds af Mennesker, der stod Vagt om Spejderkorpsset.«

Februarnummeret af »Nordisk Spejdersport« bringer flere Udtalelser af Korpssets ledende Mænd.

Saaledes skriver Divisionschef O. E. Andersen (Midtj Div.) bl. a.:

»... For enhver Trop vil det være en glimrende Støtte at have et »Tropssamfund« bestaaende af en harmonisk Blanding af »afdøde« og aktive Forere og Raadsmedlemmer + enkelte udvalgte »Spejdervenner«, som holder et vaagent og hjælpsomt Øje med deres

Trop og iøvrigt mødes ved særlig festlige Lejligheder samt til et eller to aarlige Møder med Diskussion, Foredrag, Gaatur, Slagsmaal, Regnskabsafregning — eller hvad nu »Bestyrelsen« kan finde paa.

Alle Korpssets Divisioner bør efter min Mening gøre hvad de kan, for at interessere Troppenes Forere og gamle Dreng for denne udmærkede Idé...«

Sagfører P. A. Madvig skriver: »Jens Hvass' Løsning af Problemet de »gamle« Spejdere er ligesaa genial som den er simpel. Man kunde fristes til at undre sig over, at ingen har fundet paa det for... Erfaringen i min egen Trop, hvor vi allerede for nogen Tid siden efter Hvass' Tilskyndelse har forberedt Oprettelsen af Troppsamfund, har vist mig, at Planen ejer den sjældne Egenskab at begynde alle uden Undtagelse og bliver i Princippet betragtet som en Selvfølge.«

Endelig skriver cand. jur. Tage Carstensen: »... kunde man saa en Gang naa til, at alle de smaa Troppsamfund — uden at opgive deres Selvstændighed — sluttede sig sammen i »Danmarks Spejdersamfund«, vilde man kunne løse mange af de store Opgaver, som vi nu maa lade ligge, — hvad om Samfundet f. Ex. rejste et Spejdernes Hus, en Borg, som man har den i England, og som K. F. U. M. har det her, — ja, saa var, som Jens Hvass siger, den brede Basis for hele Spejderarbejdet dannet, — »Taget var lagt paa Murene, og Spejderbygningen var færdig« — i mere end een Forstand.«

Jens Hvass

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050 Rimelige Priser.

BILLED OVERFØRING PR. RADIO

Udviklingen standser aldrig. Mindst af alt, naar det gælder Radio. Tekniken Væden over arbejder paa at forbedre og fuldkommengøre og paa at vinde nyt Land for Radiofonien — og Telegrafien. — For Tiden er man i Amerika og England meget interesseret i det Problem, der behandles i nedenstaaende Artikel, som vi gengiver efter Radio Uge Revue.

SIDEN den elektriske Telegrafis første Dage har Opfindere og Teknikere sysslet med Problemet: Overføring af Billeder ved Telegrafens Hjælp. Det er, som paa de fleste tekniske Omraader, Amerikanerne, der har ført an, og allerede for nogen Tid siden lykkedes det »The American Telegraph & Telephone Company« at fremstille Af-sender- og Modtagerapparater, der gav forholdsvis gode Resultater. — Men siden den traadløse Telegrafs Fremkomst og tekniske Udvikling har ogsaa Radioeksperterne arbejdet paa den samme Opgave, og i November Maaned afholdt man nogle Forsøg med Billedoverføring pr. Radio mellem »Radio House« i London og New York. Opfinderen af de benyttede Apparater er en amerikansk Ingeniør R. H. Ranger. Endnu er hele Problemet selvfølgelig paa Forsøgsstadiet, men man mener indenfor indviende Kredse, at Opfindelsen er saa genial og saa teknisk fremragende, at den i Løbet af forholdsvis kort Tid vil være fuldt gennemarbejdet for Anvendelse i det praktiske Liv. Vi skal i det følgende give en Beskrivelse af, hvorledes Overføringen af Billederne foregaar, og det er i Virkeligheden forbløffende lige til:

Paa det Billede af Præsident Coolidge, der her er gengivet, vil man se, at Præsidentens venstre Øje er indrammet af en Firkant, og dette Udsnit af Billedet er vist til venstre i betydelig forstørret Maalestok. Betragter man dette Udsnit nærmere, vil man se, at det bestaar af en Række vandrette Linier, der er tyndere eller tykkere, eftersom Billedet det paagældende Sted er lysere eller mørkere; inde i den mørke Øjenkrog vil man saaledes se, at Linierne er tykkeste og næsten gaar helt sammen. Hele Billedet er paa denne Maade dannet af vandrette Linier, der uafbrudt varierer i Tykkelse.

Ved Billedets Overføring bruges den almindelige, negative Plade- eller Rullefilm, ganske som den tages ud af Fotografiapparatet. Og den behøver ikke først at tørres, efter at den er fremkaldt og fikseret, hvorved der altsaa spares megen Tid. Man kan bogstavelig talt tage fat paa Overføringen 5—10 Minutter efter at Billedet er taget, d. v. s. saa snart Filmen er fremkaldt og fikseret.

Filmen bøjes nu om en Cylinder, og denne Cylinder drejes rundt af en lille Motor samtidig med, at den forskydes til Siden — ganske ligesom Fonografrullerne tidligere drejedes rundt paa en Valse. Men Stiftten, der ellers vandrer paa

Cylinderen, er her erstattet af en fin Lysstraale, der kommer fra en Lampe og samles af en Linse. — Den fine, knivskarpe Lysstraale staar altsaa stille paa samme Sted, medens Cylinderen gaar rundt og smtidig forskydes en Ube-tydelighed til Siden for hver Omdrejning.

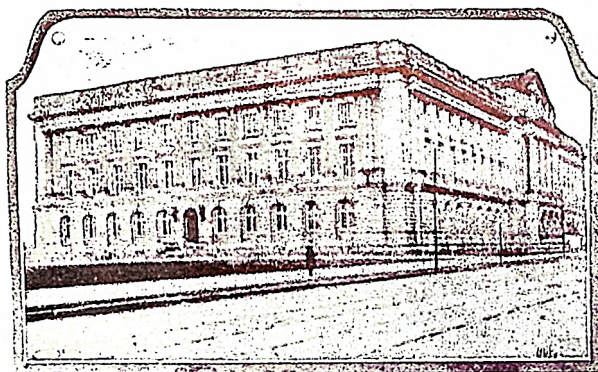
Naar Lysstraalen nu træffer Filmen, vil den skinne stærkere igennem paa de Steder, hvor Pladen er tynd og lys, og svagere, hvor den er mørk, og holder man en mørk Skærm inde i Cylinderen, vil man paa denne se et Lys-

punkt, der uafbrudt skifter i Styrke, efter Negativets Tæthed. Hvis man i Stedet for den mørke Skærm holdt et Stykke Gaslyspapir under Negativet, og lod det føre rundt med dette, vilde Lyspunktet tegne en Række lodrette Linjer ved Siden af hinanden paa Papiret, og efter Fremkaldelsen vilde der fremkomme et »Linjebillede« af Negativet, idet Linjerne vilde blive mørkest der, hvor Lyset var gaaet stærkere igennem, og omvendt.

Det er dette Princip, der nu bruges ved Overføringen. I Stedet for Skærmen

eller Gaslyspapiret holder man nemlig en Selen-Celle inde i Cylinderen og anbringer den fast, nøjagtig paa det Sted, hvor den træffes af Lysstraalen. Selen-Metallet har den Egenskab, at det bliver stærkere elektrisk ledende, jo stærkere det bliver belyst. Sender man nu en elektrisk Bølge gennem Æteren — i dette Tilfælde fra Afsenderstationen i London, og denne opfanges af Modtageren i New York, og indskyder man Selen-cellen i det derved sluttede Strøm-løb, saa er det klart, at saalænge Selen-cellen ikke belyses, bliver Strømmen ensartet, lige stærk hele Tiden. Men la-der man nu Lysstraalen virke paa Selenet, samtidig med at man drejer Cylinderen rundt, saa vil altsaa den elektriske Strøm blive stærkere eller svagere, eftersom Selenet bliver stærkere eller svagere belyst, og dette benytter man nu ved Modtageren til at faa et tilsvarende Billede frem.

Her sidder nemlig i Modtagerapparatet en Elektromagnet, som aabner eller lukker en »Blænder«, eftersom Strømmen bliver stærkere eller svagere. Gennem Blænderen sendes en fin Lysstraale gennem en Linse hen paa en rundtgaende Cylinder, ganske som vi havde det paa Afsenderstationen. Og udenpaa Cylinderen lægges der en ny Film (eller et Stykke Gaslyspapir, eftersom man vil have et Negativ eller et Positiv), hvorpaa Billedet skal overføres. Dette maa altsaa foregaa i et mørkt Rum. Naar Lysstraalen nu træf-

Billede af Telegrafstationen i Cleveland, overført gennem den elektriske Telegraf. Bemærk de lodrette Linjer, hvorfra Billedet er sammensat.

fer Filmen, indvirker den paa denne ganske som paa en almindelig fotografisk Plade, og idet Filmen drejes rundt, tegnes der en Række Linjer (Lysindtryk) ved Siden af hinanden, ganske svarende til dem paa Afsenderstationen. (De to Cylindre skal drejes rundt med nøjagtig samme Hastighed.) Naar Blenderen gøres mindre, bliver Lysstraalen svagere — og Linjen tyndere, aabnes Blenderen, bliver Linjen tykkere. Naar Filmen derefter fremkaldes, og Linjerne kommer frem, vil de danne et Billede, saaledes som vi saa det ved Præsident Coolidges Øje.

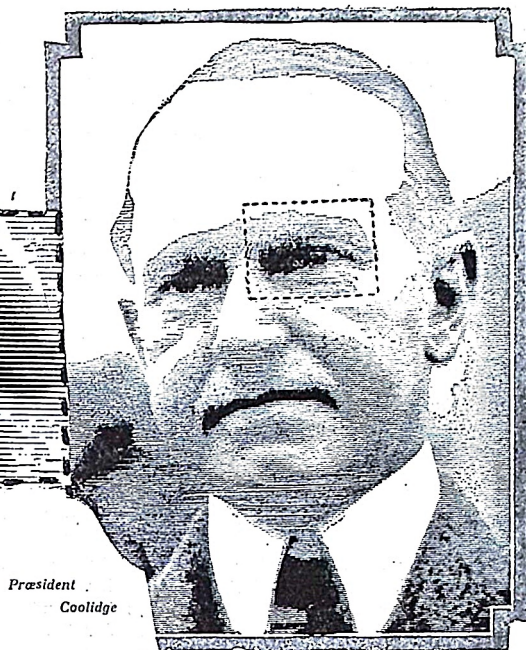
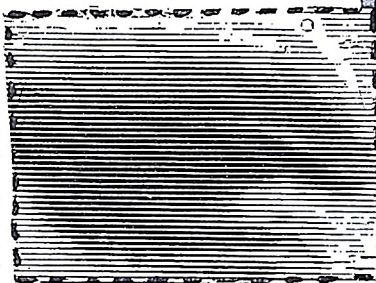
Foruden disse saakaldte »Linie-Fotografier« kan man ogsaa overføre og gengive Billederne som »Tonetryk«, hvilket gøres paa den Maade, at Negativet — efter at Liniebilledet først er overført — drejes 90 Grader og derefter overføres paa ny. Resultatet vil blive et Netbillede, der tager sig ud-

mærket ud. — De omtalte Forsøg faldt overordentlig heldigt ud. Man overførte blandt andet Fotografier af den engelske Dronning, Dronning Alexandra og Mr. Baldwin.

Og det vil næppe vare længe før Billedoverføring pr. Radio bliver en ligesaa almindelig Kendsgerning som Radiofonen er det nu.

Spørger man nu, om denne nye Opfindelse kan faa nogen praktisk Betydning, maa man ubetinget svare: »Ja!«

Vi behøver blot at nævne to saa forskellige Begreber som Pressen og Politiet. — At den hurtige Overføring af

Præsident
Coolidge

Fotografier vil betyde meget for Nyhedsefterretningen og for Politiets Kamp mod de internationale Forbrydere, er en Selvfølge.

En Indbydelse fra K. F. U. M. Spejderne.

Vore »grønne« Kammerater — K. F. U. M. Spejderne — agter til Sommer at afholde en større Korpslejr paa det smukke Trelde Næs i Dagene fra den 11. til den 21. Juli. Det danske Spejderkorps har modtaget en Indbydelse til at deltage med en Repræsentation (25 Mand) i Lejren. »Det er vort Haab,« skriver K. F. U. M. Spejderne, »at dette vil bidrage til at styrke det gode Kammeratskab, der er saa væsentlig en Ting for dansk Ungdomsarbejdes sunde Trivsel, og vi glæder os til i disse vore Fests dage at have »gule« Kammerater til at dele Oplevelserne med os fra Dag til Dag.«

Redigeret af G. Honnens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.

Til alle danske Søspejdere!

Med en Hilsen til jer alle træder vi ind i jeres Rækker med Haab om vor fælles Sag maa vinde Fremgang overalt i Danmark.

I Søspejdere, der ligesom vi hører til Neptuns raske Gutter, jer hilser vi med særlig Interesse, og vi glæder os til at træffe jer enten paa Havet i Storm og Stille eller i Havn ved en lun Passiar, hvor vi i Fælleskab drøfter vore Oplevelser og lægger Planer for Fremtiden.

Nu nærmer Foraaret sig, længe varer det ikke, førend Skrabere, Pensler og Sandpapir skal i Gang, og Lugten af Tjære, Maling og Lak er for Søspejdere den bedste Parfume. Dertil kommer, at den herlige Sommer med Natsejladser, Pinseturen og 14 Dages Togtet staar lige for Døren. Ja, der er meget at glæde sig til, og alle er lige opfyldte af Energi for at faa den stolte Svane til at blive saa fin som mulig. Endelig kommer den længe ventede Dag, da alt er klart. Fartøjet staar skinnende fint paa Beddingen med alle Pyntellag oppe klar til at løbe ud. Styrmanden tager Plads ved Roret, der lyder et skarpt Fløjt fra Chefen, og Fartøjet begynder først langsomt, senere sterkere og stærkere at glide ned ad Beddingen. Nu naar det Vandet, som skummende maa vige ud til Siden, og faa Sekunder efter vugger og duver Fartøjet klar til det første Trip. Det er Foraarsførmelsen, men synes I ikke ogsaa, der er Foraarsluften?

De bedste Hilsener sendes alle Spejdere fra

»Danske Drenges Sejlforening« nu »Søspejderdivisionens II. Kbhvns. Trop«.

Møns Søspejdertrops Virksomhed i 1924.

Møns Søspejdertrop i Stege lider under 2 Mangler, ingen Robaad og for faa Søspejdere. Forhaabentlig vil Tiden raade

Bod paa begge. En herlig Kutter, »Andres«, oprindelig skænket af Direktør H. Plum til Skovshoved Troppen, siden havnet i Stege, samt en Jolle udgør Materiellet.

Som Navigator og Instruktør fungerer en Sømand af den gamle Skole, Kaptajn Hollænder, som vel har lagt op, men endnu er rask og rørig og af Sind som den yngste III. Kl.s Søspejder. Kort sagt, Skudens uundværlige Skytsaand.

Saa er der en Tropsfører og en Patuljefører og endelig en Styrke, som i det forløbende Aar er gaaet frem fra 8 til 11 Søspejdere — og tilbage igen. Forhaabentlig bringer det nye Aar Fremgang paa dette, som paa andre Omraader.

I Vintermaanederne er der arbejdet i Tropslokalet med Teori, Signalering, Tovværksarbejder m. m. I Paasken blev der skrabt, rensat og malet om Bord, og den 16. Maj kunde der lægges ud. I den følgende Maaned blev det nærmeste Farvand sejlet tyndt, Pinseturen gik til København, og fra den 5. Juli til den 13. Juli var man paa Langtur i Sundet med Besøg i forskellige Havnebyer.

Den planlagte Aarhustur maatte opgives paa Grund af haardt Vejr, ligeledes maatte en Langtur til Svendborg, Kolding, Fredericia, Aarhus opgives,

denne Gang paa Grund af Vindstille. Fra den 15. til den 21. August blev der aflagt Besøg paa Jamboreen og der blev deltaget i Parader paa Eremitagen. Den 31. August Inspektion af Direktør Plum og den 7. September Tur til København med 3 danske og 1 engelsk Jamboree »Spids«. Den 28. September blev Kommandoen strøget, derefter Afrigning, Oprydning og Genoptagelse af det teoretiske »Landarbejde«.

I Slutningen af Aaret fik Troppen fra Danmarkssamfundet tilsendt en pragtfuld Silkefane, faar vi saa Robaadene og Søspejderne er vi tip-top.

II. Københavns Trop.

Til »Gutterne«.

Søndag den 8. Marts paabegyndes Arbejdet paa »Gry« som varer ved hver Søndag Maaneden ud. Der mødes Kl. 9 Fm. paa »Frems« Baadeplads.

Hver Mandag afholdes Tropsmøde Kl. 7—9 Em.

Hver Tirsdag afholdes Førermøde Kl. 7—9 Em.

Hver Onsdag afholdes Gymnastik Kl. 7—9 Em.

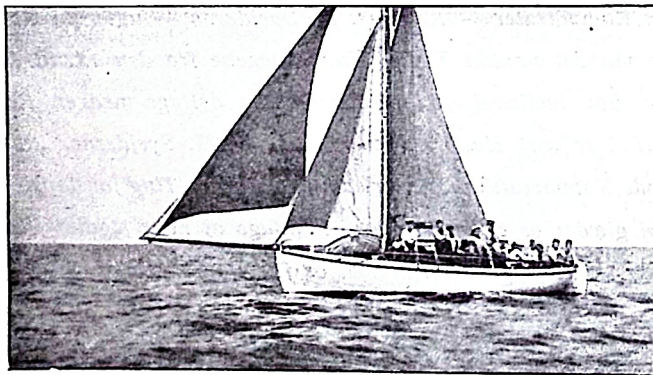
Hver Torsdag afholdes Navigation Kl. 7—9 Em.

A. Eriksen, Tropsfører, Væverg. 1.

I. Københavns Trop.

Troppen deltog med 17 Mand i Spejderkorpsets Nytaarsparade. Søndag den 4. afholdtes der paa Orlogsværftet Parade for Divisionschefen. Søndag den 11. og 12. var der Møde paa Orlogsværftet med Patruljeøvelser, Gymnastik m. m.

Efter Divisionschefens Indbydelse aflagde Troppen sammen med II. Trop, Søndag den 18. Besøg paa U-Baadsstationen og paa »Niels Juel«. Den 19. indviede Troppen sit nye Lokale. Foredrag med Lysbilleder om »Scoresby-sundekspeditionen« af Honnens de Lichtenberg, og Sangunderholdning.

»Grye« paa Langtur i Kattegat 1924

MAANEDENS INTERVIEW

MAANEDENS INTERVIEW

EN SAMTALE MED TAGE CARSTENSEN

Drengen, der stod op Kl. 2 om Natten. — Den hemmelighedsfulde Ø. —

Har Danmark de dygtigste Spejdere?

VI opsøger cand. jur. Tage Carstensen — en af dem, der var med fra Spejderkorpsets første Dage, og som endnu er Spejder med Liv og Sjæl —, vi træffer ham paa hans Kontor i Vestergade og beder ham om en Samtale.

— Hvornaar blev De Spejder? spørger vi.

— 24. Januar 1911, lyder Svaret.

— Hvordan gik det til?

— Jeg havde en Onkel, der var Forstmand hos ham tilbragte jeg næsten alle mine Ferier gik paa Jagt sammen med ham var helt vild efter alt, hvad der angik wood-craft jeg kunde staa op Klokken to om Natten og strejfe om i Skoven paa Dyresporing. Saa læste jeg Spejderbogen saa' at Spejderne lavede wood-craft og saa mente jeg, det maatte være noget for mig og meldte mig ind i 3. Vesterbro Tropp

— Vi vilde gerne høre lidt om Deres bedste Spejderoplevelser.

— Ja, lad mig saa til at begynde med nævne den første Instruktionslejr for Patruljeførere ved Stokkebjerg, som Lembeke arrangerede. Den var morderlig skrap, men knagende god! Man kunde ikke lave den bedre den Dag i Dag — og dengang havde Korpset endda kun bestaaet et Aar! — 1912 var jeg med Landsholdet i Stockholm til de olympiske Lege. Pragtfuldt! — Men allergladest er jeg nu alligevel for den lille svenske Ø, jeg opdagede 1913!

— Har De opdaget en svensk Ø?

— Ja, jeg var paa Besøg hos en Ven, hvis Far ejede en Jagtejeendom i Småland. Vi tog jævnlig ud paa lange Ture — sejlede blandt andet over en stor Sø — og kom forbi en vild og øde Ø paa en Snes Tønder Land eller saa — med tæt Skov og bratte Fjeldskraaninger — kolossal spændende — ganske ubeboet. ... Da vi saa den følgende Vinter sad herhjemme og drøftede Sommerferieplaner, slog det ned i os, at vi kunde tage op til Hiö

— saadan hed den hemmelighedsfulde Ø — og leve — paa rigtig Vildmandsvis — af Fisk og Bær ... Siden da har vi — 2—3 gode Venner — været der talrige Gange, bl. a. ved Vintertid i 20 Graders Kulde! ... Vi har ogsaa bygget et Blokhus deroppe ... Inde paa Fastlandet bor en Fisker — med 16 Børn! — ham kober vi Mælk og Kartofler hos — ellers er der mennesketomt og øde ... man kan strejfe om i de store Skove en hel Dag igennem uden at møde en Sjæl ... jeg tror ikke, man finder en mere ideel Lejrplads i Kanada! Og saa er det ikke længer væk, end at man kan naa derop paa 12 Timer!

— Hvad er Deres bedste Oplevelse som Fører?

— Det er Jamboreen i London 1920. Det var et vældig godt Hold, vi sendte derover.

— Mener De, at de danske Spejdere staar højere end andre Landes?

— Ja, jeg tror, et udvalgt Hold af vore bedste vil kunne tage Kampen op med Spejdere fra et hvilket som helst Land. Men vi har jo desværre ogsaa mange daarlige Spejdere herhjemme — og det skönt der er vanvittig gode Betingelser

— Hvordan det?

— Fordi danske Drengene er forholdsvis opvakte — og fordi Spejdersporten herhjemme fik en ualmindelig god Start! Da Baden-Powell besøgte os i 1912, udtalte han, at *intetsteds* var Spejdersporten forstaaet og sat saa godt i System som her!

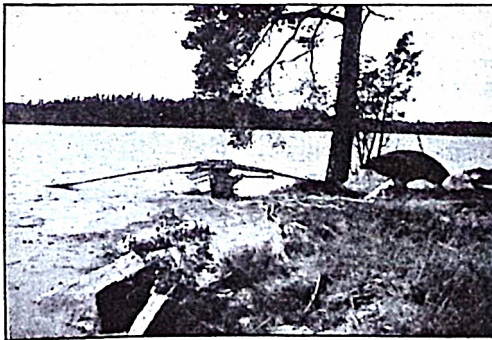
— Hvad har Jamboreen 1924 betydet herhjemme?

— Den har bl. a. bidraget til, at K. F. U. M. Spejderne og de gule har fundet hinanden i et Kammeratskab, som skulde være kommet i Stand for længe siden!

— Til Slut vil vi blot bede Dem om et Ord til de danske Spejdere — *Maanedens Fyndord*?

— Ja, la' mig saa understrege Spejderlovens § 10: *Vær ren i Tanke, i Ord og Handling!*

G. J.

Den hemmelighedsfulde Ø

HØR RAABET HER

»God Jagt til hver, som holder Junglens Lov!«
(Kipling).

Ulvne ved Bøndernes Hegn

Den 25. Januar havde 8 Ulvflokke slaaet sig sammen om at fejre det danske Ulvekorps' 5 Aars Fødselsdag.

Vi samledes paa Slangerupbanen og som sædvanlig var 9 Toget mere end overfyldt med Spejdere, baade Piger og Dreng, baade grønne og gule og en hel Ladning af F. D. F'er og Væbnere. Man maatte holde Vejret og strække sig i Højden for ikke at fylde for meget, og saa fik man da alle med, men da vi kom til Bagsværd, var det meget svært at komme af. Umuligt at faa Laagerne op, saa man læssede af ovenud.

Paa Stationspladsen stillede Ulvene op flokvis med alle Standerne paa Flojen og — Hellerupspejdernes store Orkester i Spidsen. — Det kan nok være det smagte Ulveungerne at have Musik med, saa det gik lystigt lige til Bøndernes Hegn. Her havde vi først en lille Parade med et mægtigt Ulvehyl, og der var indlobet nogle Lykønskninger i Dagens Anledning, blandt andet fra de 2 eneste Æresulveunger i det danske Ulvekorps, nemlig den svenske Spejderchef Major Lieberath og den norske Spejderchef Pastor Møller-Gasmann. Der er vel en Del af jer nu, som ikke ved, hvordan det gik til, at disse 2 Spejderchefer blev optaget som Æresmedlemmer, og derfor vil jeg lige kort fortælle det.

I 1923 var 10 danske Ulveunger med i den store Spejderlejr ved Göteborg og der blev Ulvene ganske særligt fine Venner med disse to gamle Spejdere og spurgte derfor vores daværende Spejderchef Ritmester Lembcke, om de maatte optage dem som Æresulveunger i Korpset. Han sagde »Ja« og Ulveungerne overbragte selv Spejdercheferne Tilbudet og

forklarede dem højtideligt, at de saa naturligvis ogsaa maatte lære Ulveloven og Loftet. Saa kom den store Dag, da Spejdercheferne erklæredes for rede til at blive Æmøfodder. De blev optaget med fuldt Ulveceremoniel oppe i den danske Lejr og omgivet af Hundreder af Spejdere, der interesserede fulgte Handlingen. Disse vore to Æresulve sendte os Brevene, som I her kan læse.

De Ulve, der var til Stede ved Bøndernes Hegn, vedtog at sende Verdensspejderchefen en Hilsen, og jeg har derfor paa Deres Vegne sendt ham et stort Fotografi af hele Forsamlingen og Ønsker om god Jagt.

Efter Paraden fulgte en Konkurrence i Hulebygning, og det var forbavsende at se, hvor mange af Banderne, der uden Spor Hjælp kunde lave en god og solid Hule eller Hytte. Det var meget svært at afgøre, hvilken der var bedst, men 2. Vbro blev til sidst tilkendt Prisen — en Økse, dog ikke til at hugge med, men til at fløjte i. Saa spistes der Frokost i Pavillonen. Alle Ulvene sad i Rækker og Geled paa Gulvet og Flokførerne foer rundt og skænkede The. Hellerupperne spillede saa det krippele i en, og det var næsten umuligt at sidde stille. Saa endelig gik Tæppet op for den improviserede Scene, det vil sige: De store Spejdere, der stod foran, gled til Side, og Vedels Egenes Ulve spillede »Røverstuen«. Nu myldrede det ind i Salen med Spejdere og F. D. F'er, og der var en Del Støj, saa det kneb at høre Skuespillemne, men det gik forresten ganske nydeligt.

Bagefter var der en Masse Konkurrencer og til sidst et Forhindringsløb. Som Præmier for Forhindringsløbet havde Lütken-Lehn udsat en mægtig Drage, som blev ført hjem i Triumf.

Som I vel nu alle forstaar var det en fornøjelig Tur. Her har I saa Brevene.

Vedels Ege

1. Absalon Flok

Det norske.

Kjære ulvebrødre.

Igår da jeg sad under rådsklippen, var det en av de ældre av flokken som mindet mig om, at det den 25de var flokkens 5-årsfødselsdag, og da bestemte jeg mig til at tage pennen i poten og heroppe fra mit ulvehi at sende Eder, mine unge brødre, en liden hilsen. Desværre er jeg ikke videre flink til at holde pennen mellem klørne, men I forstår nok min mening alligevel.

5 år er ikke så liden tid for en ulveunge, ja, egentlig kan han vel ikke regnes for unge længer, når han er 5 år. Men det er underlig med det gamle hjem: Der hjemme er en altid unge, og det løfte som en engang har givet: at adlyde den gamle ulv, det følger en jo så længe en lever. Og derfor føler jeg mig alligevel som ulveunge, når den gamle ulv kalder.

Og nu vil jeg ønske Eder, mine kjære ulvebrødre, at det år som I nu begynder, må blive rigtig kækt og lykkeligt. At der må blive mange ulveflokk, som streife omkring i Danmarks skoge, adlydende ulveloven og som altid gjør deres bedste for at være rette ulveunger, så de engang kan blive til ære og gagn for deres land.

Som I måske ved har vi næsten ingen ulveunger i Norge, bare slige store ulve, som kaldes speidere. Men av dem har vi en hel flok og nogle av dem var jo også nede i Danmark til den store Jamboree. En slig flok leder jeg selv og den skal imorgen feire 14-årsfest, og den gleder vi os alle meget til.

Jeg ved ikke om der på Eders fest den 25de kommer til at være nogen tilstede av den flok, som jeg var sammen med på jagt i Göteborg. Men er det så, da sender jeg dem en særlig hjertelig hilsen. Og er de 2 vokse ulveunger, som jeg traf igjen ved Hamar der, så må de have et ekstra litet hyl fra mig. Ellers setter jeg mig på min hale og hyler til ære for Eder alle: God jagt både denne dag og fremover. Nei, nu får jeg krampe i poten av at holde pennen og må derfor slutte.

Eders hengivne store broder

H. Møller-Gasmann.

Det svenske.

Mina kära vänner!

Jag hör genom Raksha att Ni tänka fira ulveungernes femårsdag med stora högtidligheter, tidningsartiklar och allt annat roligt (= morsomt, således allt annat än »roligt», men vi säga så på svenska). Jag kan inte uttrycka hur gärna jag skulle vilja vara med och ännu en gång höra Edra glada skratt, se Edra pigga ögon och på ett eller annat sätt visa Er hur stolt och glad jag är över att vara dansk Aeresulveunge! Men som jag nödgas avstå från det nöjet, finns för mig intet annat än att på detta sätt visa Er att jag gläds med Er och önska Er av hela mitt hjärta all möjlig lycka och framgång.

Våra egna vargungar (= Ulveunger) ha många gånger frågat mig vad det är för ett varghuvud jag här på min spejderdragt och lika ofta har jag sträckt på mig så det har knakat i ryggen och svarat stolt och stramt: »Det är det käraste märke jag har. Jag är dansk Aeresulveunge!» Då har det tändrat i deras ögon, ty de ha genast fått klart för sig att ingen kan vara för gammal för att tänka och känna som de själva göra.

När vi suttit och pratat har jag berättat för dem varför Ni danskar segrade i tävlingarna i somras. (Obs! »Tävlingar» = concurrenser inte = »bröd» som Ni trodde i Göteborg).

Ni minns att Ni och engelsmännen hada samma totalsifra men att Ni detta oakta segrade, därför att Er tävlings-trupp (concurrencehold icke »bröd» hold) var den enda som visade sig kunna tillämpa alla vargungars främsta lag »att varje dag göra en människa en tjänst», genom att Ni hjälpte den gamla gumman i skogen.

Berättelsen om detta har hjälpt oss, som här i Sverige syssla med vargungar, att lära dem förstå vad som är deras främsta skyldighet. På så sätt ha Ni danskar gjort oss svenskar, Edra bröder, en ofantligt stor tjänst genom att lämna oss ett gott exempel. Nog ha vi präktiga vargungar även här, som verkligen ärligt försöka att göra så gott de kunna, men ett vackert exempel gör alltid gott varifrån det än kommer. Kanhända kunne våra en vacker dag give Er ett sådant. Då vore vi framme vid en ståtlig gärning: att byta goda exempel lika väl som vi byta frimärken från ömse sidor Öresund.

Ett hjärtligt tack för vad Ni redan gjort för att göra vargungar omtyökta i Skandinavien och ännu en gång til lykke!

Er tillgivne vän Ebbe Lieberath.

Fot. Borge Andersen, Rudkøbing

Hvor Heksene danser.

Uh — hvor Træktovene snærede, hvor Solen skinnede ubarmhjærtigt ned paa Ringsted Spejdernes trætte Kroppe, da de den 5te August 1923 asede sig

op imod Brocken. Nu var det paa fjerde Time, at det ustandseligt gik opad. Endelig naaede vi da vor Lejrplads ved Brockens Fod, fik rejst Teltene — fik Mad — og begav os, med vore ømme Fodder varsomt indpakkede i Sejldugssko, mod vor Rejses egentlige Maal, det sagnrige Bloksbjerg. Op ad det forholdsvist jævnt skraanende Bjerg gik det let nok, naar vi blot fulgte den smalle Sti, var der ingen Fare for at »drukne« i Mudder, men ve den, der kom udenfor Stien. De forreste tænkte vel desværre kun ikke paa Nedmarchen, da det paa den Tid vilde være saa mærkt, at man hverken kunde se Vej eller Sti.

Klokken var vel 8, da vi naaede Toppen, en ørkenagtig Plads, oversaaet med store og smaa Sten, men fuldkommen blottet for Plantevækst. Hvormeget vi end agerede Sherlock Holmes, fandt vi ikke Spor, der kunde have noget at gøre med Fandens Dans med Heksene St. Hans Aften. Men Skyerne, der svævede under os, den fuldkommen øde, stenede Plads sammen med en rygende, skarp og gennemtrængende Blæst gav Stedet et Anstrøg af Uhygge. Desværre var det nu ved at skumre, men vi fik dog en Forestilling om den pragtfulde Udsigt, man maatte have i klart Vejr fra Toppen af Udsigtstaarnet. Da vi Kl. ca. 10, efter at have ladet en Kop Kaffe fra den lille Båd vederfares Retfærdighed, begyndte Nedstigningen, var det bælghemmet, men Skyerne under os var borte, og Lysene fra en Mængde Landsbyer ved Bjergets Fod blinkede op til os. Nedstigningen blev ikke saa lidt vanskeligere end Opturen, nu kunde vi ikke følge Stien, og vi gik og vadede i Mudder og Vand.

I Begyndelsen gik det dog forholdsvis godt, vi havde jo Tiden for os (hele Ungdommen at tage af) og kunde føle os frem. Efter ca. 10 Minutters Førløb hørte vi en svag Rullen og saa Horisonten blive mørk af truende Sky-masser, der absolut ikke søgte at skjule,

Danske Drengene fortæller

Indsend lignende Smaaberetninger!

hvad de havde til Hensigt, og som hurtigt rullede frem, ligesom skydende en hvid Bræmme foran sig. Nu gik det stærkt gennem Pløse og Ælte, ingen af os brød sig om at være ude i et saadant jamborabelt Vejr, som det vilde blive inden ret længe. Langsomt og værdigt kom de første tunge Draaber, lige som vi styrtede ind i Teltene med Mudderet hængende i alt Tøjet.

Egon Hoff Jorgensen,

15 Aar.

Spejder i Valdemar Sejrs Trop (Ringsted).

Et Forlig.

Tropsfører, Lærer Karlens var en prægtig Mand, og ingen vidste det bedre end »hans Drengene«, baade de i Skolen og de i Spejdertroppen. Der var nok en Del i den lille By —

særlig blandt de ældre, der fandt det lidt underligt, at en voksen Mand paa nogle og fyrre kunde finde paa at »springe om« i korte Bukser og Spejderdragt. Men hvad gjorde det? Karlens var lige afholdt.

Nu havde han og hans »Gutter« ligget i Lejr i snart 14 Dage, og med Bekymring begyndte Drengene at tælle Dagene, til man skulde bryde op og vende hjem til Skolen og Lektierne — uh! Naa, pyt med det! Endnu havde man da Ferie, og endnu laa man i Lejr.

Og sikken en Lejrplads! Midt inde i Skovens Vildnis laa den. Frisk Vand fik de ved en lille Bæk, der rislede malerisk af Sted lige ved Siden af, omkranset af Træernes løvrige Grene, der strakte sig ud over det lille Vandløb.

Hver Morgen søgte man ned til den nærliggende Strand og fik sig et forfriskende Bad i de salte, blaa Bølger. Alle Spejderne var enige om, at bedre Lejrtur havde de aldrig haft. Men Tropsfører Karlens kunde da ogsaa finde paa alt for at more sine Spejderdrengene, saa der blev aldrig Tid til at kede sig.

Derfor ærgrede det ham ogsaa, at Povl Lynge og Otto Karstens var ble-

vet Uvenner — og det efter hans Mening af en saa latterlig og dum Aarsag: Det var i Søndags. Han havde faaet sat en spændende Terrænleg i Gang, og Drengene havde moret sig kosteligt. Povl og Otto var desværre kommet paa hvert sit Parti, og saa midt under Legen, hvor den var allermest spændende, var Otto blevet taget til Fange, fordi Povl havde opdaget ham og slaaet Alarm. Saa var Otto blevet svinebundet og ført bort. Det kunde Otto ikke tilgive Povl, at han havde forraadt ham, selv om de ogsaa var Modstandere. Siden det Øjeblik havde de to ikke set til hinanden. Det ærgrede Karlens saa meget mere, som han vidste, at Povls Tilbageholdenhed kun var forårsaget af Ottos Utilgængelighed og Vrede; men nu skulde det have en Ende, han vilde tale alvorligt med Otto Karstens.

— Uh, hvor var det ærgerligt!

Skönt en Spejder aldrig maa være morgengnaven, var Otto Karstens det til Gavn denne Morgen. Siden han og Povl Lynge var blevet Uvenner, havde han ikke haft en glad Time; men det vilde han selvfølgelig ikke tilslaa for sig selv. Der var nok noget inde i ham, der sagde, at det var ham, der havde Uret; men disse Følelser stængede han med al Magt ude — nej, nej, han vilde ikke give Povl Ret — han kunde ikke overvinde sig selv.

Otto var staaet tidlig op denne Morgen og var gaaet ud af det lumre Telt og indaandede nu i fulde Drag den friske, kølige Morgenluft. Morgenens var vidunderlig smuk. Den opgaende Sol kastede et rødt lys Skær ned mellem de ranke Træstammer og fik de graa Dugdraaber til at funkse som Tusinder af Diamanter. De travle Smaafugle var allerede begyndt paa Dagens Gerning og kvadrede opmuntrende ned til ham: Det var en ægte, dansk Sommermorgen.

Otto havde dog ingen Sans for al denne Skønhed, han tænkte kun paa sit Forhold til Povl. Her fandt Lærer Karlens ham. Han gjorde ingen Omstændigheder, men gik lige til Sagen.

»Vi maa have en Ende paa dette her, Otto,« begyndte han. »I to — eller rettere du gaar og ødelægger Lejrlivet

om deres Spejderoplevelser

De bedste offentliggøres i Bladet!

for dig selv og alle de andre. Husk paa, at en Spejder aldrig maa blive sur og tvær, fordi noget gaar ham imod; men han skal tage alt med godt Humør. Hvad gør saa det, at man som du bliver taget til Fange i en Leg — og hvad gør det, at man ikke vinder en Leg — der er en Sejrr, der er mere værd at vinde, og det er *Selvbeherskelsens Sejrr.*

Tropsfører Karlson holdt inde. Otto tav. Han forstod, det var ham, der havde Uret, og han forstod ogsaa, at den eneste Maade, han kunde gøre sin Uret god igen, var at gaa til Povl og bede ham om Tilgivelse, hvor svært det end vilde blive.

Det gik dog langt lettere at blive gode Venner med Povl igen, end Otto havde tænkt. Om Eftermiddagen, da Povl skulde ud at samle Brænde til Lejrbaalet, tilbød Otto at hjælpe ham, og Povl tog glad overrasket imod Tilbudet. Snart gik Snakken atter livligt mellem de to, og inden de havde faaet samlet Halvdelen af Brændet, var de Venner igen.

Den Aften talte Tropsfører Karlson ved Lejrbaalet om Kammeratskabet, der skulde knytte alle Spejdere sammen, og om *Selvbeherskelsens Sejrr*, der var saa svær at vinde, men tillige var den størst af alle Sejre. Saa saa han over mod de to Venner, Povl og Otto, der veltillfredse laa Side om Side og stirrede ind i Baallets Flamme, der knitrede slog op mod den lyse Aftenhimmel.

Valdemar Kornerup, 15 Aar.

1. Struer Trop.

En Spejdertur.

Vi skulde paa Spejdertur, to Patruljer. Nu ventede vi kun paa ham med Mælken. Naal der kom han da endelig. Kærren var stuvende fuld af Rygsække, Værktøj, Basser o. s. v. Nu kom vi da endelig afsted. »Tændstik« (Trommeslageren) kom i Spidsen og Standerne til Vejrs. Søvnige Ansigter kom hist og her frem i Vinduerne for at se, hvem det var, der vækkede dem saa tidligt paa Morgen. Vi skulde ud til Troppens Blokhus, hvortil der var ca. en Mil. Da vi kørte ned ad

en Bakke, havde vi nær tabt Mælke-spanden, som var fuld af Mælk, og hvis ikke en havde grebet den, havde vi ingen Chokolade faaet. Engang imellem kom vi op at skændes om, hvem der skulde trække Kærren, og saa maatte Patruljeførerne til at skælde ud. Da vi kom til Blokhuset, begyndte vi at gøre i Orden indvendig og udvendig, der

skulde fejles, graves og ryddes op m. m. Det tog os hele Formiddagen. Nogle hentede Brænde, som skulde ligge parat til Chokoladen. Men medens vi var ved at samle, var der to, som stak af. Vi lod dem rende, for saa blev der en god Øvelse ud af det; vi vilde nemlig finde dem og føre dem som Fanger til Blokhuset. Da vi havde samlet Brænde, begyndte vi at forfølge dem. Det varede ikke længe, for vi fandt dem i en Granplantage; vi saa nemlig et Hoved stikke frem; men da vi skulde til at føre dem hjem, slap de fra os. Vi lod dem være, for de kunde godt blive fri for at faa Chokolade. Et Par Mand blev sendt hjem for at lave den. Det var dog kun den ene Patrulje, der var var saa lykkelig at skulle have den. Den anden havde kun The med; to Spejdere fra denne skulde nu med til Ledvogteren efter Vand; men de kunde ikke blive enige om, hvem det skulde være; der var ingen, som vilde. Det trak i Langdrag, og Patruljeføreren skældte og smældte. Endelig var der to, der kom afsted. Imidlertid var de to Syndere kommet hjem, de vilde ikke gaa Glip af Chokoladen. Det varede ikke længe, for den var færdig, og den var udmærket. Basserne og Smorrebrodet kom ud af Kærren; Basserne saa just ikke saa pæne ud, som da de laa i Bagerens Vindue. Vi spiste med glubende Appetit, vi skulde nemlig samle Kræfter, til naar de to Syndere skulde have Buksevand. Da de havde faaet det, havde vi

en Øvelse til, hvor vi skulde hugge Signalfag fra hinanden. Vi blev delt i to Partier. Nede paa en Mose fandt vi Fjendens, og vi skulde lige til at tage dem, da Fjenderne stormede løs paa os. Vi kom i vildt Slagsmaal, og mange af os endte Kampen i et Mudderbøl. Da det begyndte at blive mørkt, læssede vi vore Ting paa Kærren og drog hjem.

Johan Fr. Böttger, 13 Aar.

Ringstedvej, Sorø.

1. Asserrigs Trop.

Frænde er Frænde værst —

Efter en skrap Køretur var vi 80 Nørrejerder ankommet til en Lejrplads ca. 5 km ude ad Vejen fra Skanderborg til Horsens. Da der var blevet sat Vagtposter ud, kunde de øvrige give sig i Lag med Lejrslagningen. Ved 10-Tiden, da man endnu paa den vestlige Himmel saa et svagt Skær af den forsvundne Sol, meldtes der, at der ca. 1½ km syd for Lejren antagelig befandt sig en fjendtlig Patrulje. Hurtig blev tre Mand sendt af Sted for at udforske naar, hvor, hvad, hvorledes.

Vi listede os frem. »I det Fjerne goede den traditionelle Hund.« Mod den lyse Sommerhimmel saas enkelte Silhuetter rage op, deriblandt en uformelig Genstand, som passende kunde være Skjul for de fremsnigende Fjender. Efter alle Kunstens Regler sneg vi os derhen: Der var selvfølgelig ikke noget. Saa gik det videre. Ved at vige uden om en Kornmark, naaede vi ud paa Landevejen. En Landevejsgroft er en fortræffelig Ting for en Snigpatrulje. Da vi tænkte os, at Fjenderne muligvis vilde bevogte Landevejen, gik det kun langsomt fremad.

»Tys! hvad er det dér? Dæk! Dæk!»

Alle Øjne spejder, alle Ører lytter anspændte.

»Jo, ka' I ikke se det? Hvormange er der? Seks? Fremad Jyder! (Højt:) Saa ta'r vi dem, Manne! Hent de andre hagved!«

Et Øjeblik efter er alt babylonisk Forvirring af Arme, der famler efter Baand; Ben, der sparker vildt omkring, og Øjne, der søger at gennemtrænge Marked.

En af Spejderne fra Snigpatruljen farer raabende ned mod Lejren: »Hjælp! Hjælp!!« I Lobet af 2—3 Minuter kommer 7—8 fede Norrejyder farende paa deres ædle Gangere.

Da er Opklaringen allerede sket:

Det er vore egne Forposter, vi sloges med!

Tableau!

Keep smiling!

Beredt til Døden altid vær,

Den kommer, naar du mindst den tænker nær!

Henning Thorndahl, 1. Patulje.

Sk. Klements Trop, Aalborg.

»Skriget i

Natten«.

Efter en anstrengende Tur laa vi endelig rundt om Lejrbaalet. Det var Lørdag Aften. Vi var taget paa Weekend Tur. Klokken var over 11, men vi kunde ikke tæn-

ke os at undvære Lejrbaalsunderholdningen.

Lejren laa oppe paa en Skrænt, paa den ene Side denne var der Skov, medens der nedenfor var en smal Strimmel Strandbred, der længere henne forenede sig med Skoven.

Underholdningen var i fuld Gang; nu var Tropsføreren ved at fortælle en spændende Historie, da lød der pludselig, uden Spor af Varsel, et Skud, et Skrig, og en sagte Stønnen fulgte efter. Hvad er det? lød det rundt omkring. Træd an! kommanderede Tropsføreren. Vi maa her blev han afbrudt af endnu et Skud, og en maskeret Mandsperson med en rygende Pistol i Haanden kravlede op over Skrænten. Spejderne, der saa, at den maskerede lod sig glide ned paa Strandbredden, snarere sprang end kravlede ned ad den stejle Skraaning

Det var en spændende Jagt; nu forsvandt den maskerede ind i Skoven, men snart var han omringet af Spejdere paa alle Sider.

Da raabte han med truende Stemme: »Den første, der kommer mig nær, faar en Klump Bly gennem Hovedet!« Det hjalp, nu holdt Spejderne sig paa Afstand, men pludselig slog en Spejder, der havde sneget sig ind paa ham, Revolveren ud af hans Haand. I samme Øjeblik havde han en fem—seks store Spejdere over sig. En Spejder rev Masken af ham, og til alles Forbavselse viste det sig at være en bekendt Patuljefører.

Borge Andersen, 14 Aar.

1. Rudkøbing Trop.

ULVENE

Den første Tur.

Jeg havde plaget mine Forældre i flere Maaneder for at faa Lov til at blive Ulveunge, men fik stadig det kedelige Svar, at jeg var for lille, og det

var mig en stor Sorg. Jeg hverken sov eller spiste. Mit Smørrebrød laa urørt i min Madkasse, naar jeg kom hjem. og jeg saa bleg og lidende ud. Saa en Dag gav mine Forældre endelig efter for mine Bønner, og jeg fik Lov at melde mig ind i Lørdags. Da jeg kom hjem fra Hulen, blev jeg puttet i Seng med strenge Ordre om at sove straks, da jeg skulde være paa Femvejen Kl. 9 $\frac{1}{2}$. Men jeg sov ikke før Kl. 12 af bare Spænding. Kl. 8 kaldte min Mor paa mig og gav mig Mælken, og saa kan det nok være, at jeg kom ud af Fjerene. Jeg fik hurtigt Klunset paa. men min Uniform var jo lidt mangelfuld. Jeg havde kun, Bælte, Bukser og Bluse, Huen havde jeg laant af Tropsføreren, men da mit Hoved ikke hører til de mindste, sad den kun paa tre Haar. Tørklæde havde jeg heller ikke, og da jeg kom ind i Sporvognen, sad der en Ulvemoder med alle sine Unger, og de begyndte at stirre paa mig, og Ulvemoder kunde ikke dy sig ret længe, men spurgte mig, hvor mit Tørklæde var, og saa maatte jeg jo forklare hende det! Naa, jeg mødte jo mine Kammerater og vor Tropsfører paa Femvejen, og saa marcherede vi til Erme-

lunden, hvor vi tilbragte en dejlig Dag med Leg og Øvelser. Paa Hjemvejen sang vi i vilden Sky. Det var en dejlig Dag for en rask Dreng.

James, 11 Aar.

1. Øbro Flok.

Musen i Mælken.

Første Gang jeg var i Lejr var Sommeren 1921. Jeg var i Hou med 1. Charlottenlund Juniorafdeling. Hou er en lille bitte By mellem Aarhus og Horsens. Da vi kom dertil, tog vi straks

ind paa Kroen. Der stod 22 dejlige, store, sejle, røde Bøffer og ventede paa os. — Uhm!

Derfra gik vi til Lejrpladsen. Den var paa en af Godset Gersdorffslunds Marker. Den kunde daarligt være bedre, for Skov og Strand laa lige ved, og en Kilde var der ogsaa. Om Morgen løb vi med en Skjorte over os ned til Stranden, saa kastede vi Skjorten af os og løb ud i Vandet. Vi maatte langt ud for at mærke at vi var vaade. Naar vi kom op, fik vi en ordentlig Skudfuld Havregød og et Krus Mælk. En Dag saa vi, at der var en død Mus i Mælken. Det lille Dyr havde paa den tragiske Maade endt sit Livs glade Dage. En anden Dag skulde vi have Rabarbersuppe. Det kan jeg ikke lide, men jeg slap ogsaa for det; for da jeg vilde kravle op paa en lille Skrænt, snublede jeg, og al Suppen sprøjtede op i Hovedet paa mig. Jeg blev hurtigt vasket, men jeg slap for Rabarbersuppe. Vi havde dejlige Lejrbaal med Sang og Historier o. s. v.; men til sidst skulde vi hjem. Det havde været en dejlig Lejr.

Hans Henrik Jacobsen, 12 Aar.

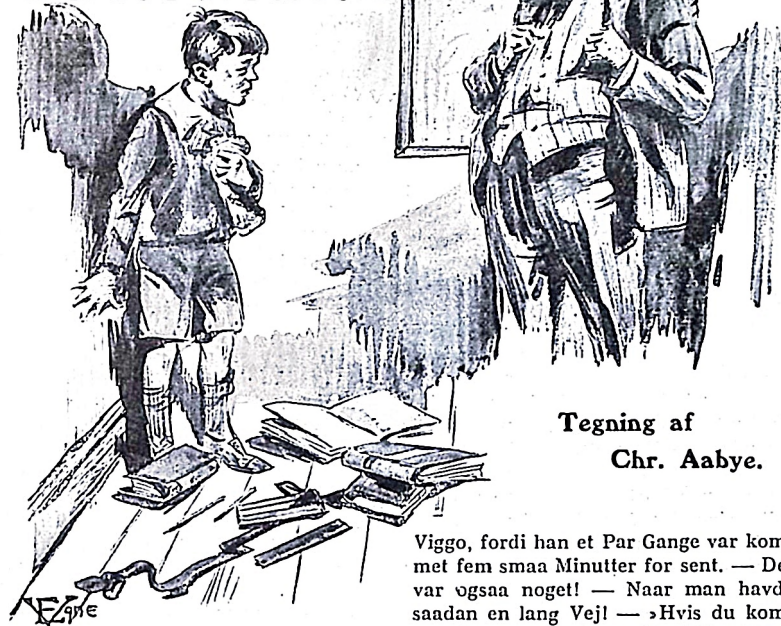
Bülowsallé 1, Hellerup.

1. Øbro Flok.

Ovennævnte syv unge Skribenter har i Præmie modtaget 10 Drengebøger. Redaktionen modtager med Glæde lignende Smaabemærkninger!

HURTIG UDRYKNING

NOVELL:
H. BUCH^{oo}
HAVE.

Tegning af
Chr. Aabye.

Viggo ønskede Skolen hen, hvor Peteret gror.

Det vil sige, — det gjorde han nu alligevel ikke. — For saa blev Skolevejen jo meget længere, og det kunde den absolut ikke taale at blive.

Viggo hadede sin Skolevej med et uudslukkeligt Had. Den stjal hans Tid og ødelagde hans gode Humør.

Forældre kan være mærkelige! — Var der nu Spor af Mening i, at man skulde gaa i Skole paa det yderste Østerbro, naar man boede paa Vesterbro, hvor der var Masser af Skoler? — Men det var nu bare, fordi Viggos Fader kendte lidt til Inspektoren derude, — saa troede han selvfølgelig, at den Skole var bedre; — og saa var den i Virkeligheden meget værre end alle andre, var Viggo vis paa. — Saadan en Slaveanstalt! — Og saa havde Viggo naturligvis faaet den strengeste Lærer paa hele Skolen til Klasselærer! Saa snart der var det mindste i Vejen, — værs'god, en Times Eftersidning! — Og nu havde Hr. Holm faaet Kig paa

Viggo, fordi han et Par Gange var kommet fem smaa Minutter for sent. — Det var ogsaa noget! — Naar man havde saadan en lang Vej! — »Hvis du kommer for sent en Gang til, sidder du en Time efter!« havde han sagt.

Viggo havde plaget sin Fader om at faa Kort til Sporvognen.

»Det manglede bare,« havde hans Fader svaret, »saadan en Smule Vej! — Da jeg var Dreng, havde jeg en Mil til Skole, og jeg maatte skam gaa, hvordan Vejret saa var. — Du har knap en halv Mil, og naar det regner, faar du jo altid Lov til at køre!«

Ja, den Skolevej! — den var til at fortvivle over!

Om Morgenens maatte han tage den i Hurtiggang — somme Tider i Smaatrav, for han kom jo altid noget sent hjemmefra. Om Eftermiddagen hastede det ikke saa meget. Saa gik han langs Soerne, for der var Bænke. Han hvilte sig paa hveranden Bænk; og naar han først havde sat sig, havde han svært ved at faa rejst sig igen. Hjemturen varede i Regelen dobbelt saa længe som Udturen.

Viggo havde det med at blive syg engang imellem. — Det var ikke livsfarligt. Det var hverken Lungebetændelse eller Tarmslyng, han blev plaget

af. — Men Hovedpinen! — Rigtig kedelig Hovedpine — af den Slags, som en rask Skoledreng slet ikke kender til og derfor med et Skuldertræk stempler som »Pjæke«.

Huslægen havde en meget smukkere Forklaring. Det var vist et Par Aar siden, at han havde fundet Sygdommens Aarsag. Viggo kunde endnu huske, hvor forbavset han var blevet, da Lægen sagde: »Ja, det er lidt Blodmangel. Han maa have noget Jern!« — I Aanden saa Viggo sig selv i Færd med at fortære gamle Hestesko og rustne Søm.

Jo, Hovedpinen var rigtig nok. Den kunde selvfølgelig have forskellig Styrke. En sjælden Gang kunde den være saa stærk, at det dundrede inde i Hovedet paa ham. Somme Tider kunde den være ganske svag, — ja det hændte, at den var saa fin, at han ikke kunde mærke den. Men Hovedpine var det, og den skyldtes Blodmangel — og en for lang Skolevej. Det sidste havde Lægen dog ikke konstateret; — det maatte man vist mindst være Overlæge for at kunne opdage.

I tre Dage havde Viggo denne Gang ligget til Sengs: Mandag, Tirsdag og Onsdag. — Om Søndagen havde han været frisk som en Fisk; men Mandag Morgen var det rent galt. Om Tirsdagen gik det allerede meget bedre, og om Onsdagen var han oppe om Eftermiddagen. — Nu gik den ikke længere, havde hans Moder sagt. Torsdag skulde han i Skole.

Det er haardt at skulle hjemmefra ved 7-Tiden, naar Skolen først begynder Kl. 8. Men et Vækkeur kender ikke til Medlidenhed. Klokkeren halv syv præcis begyndte det modbydelige Apparat at kime paa det mest øresonderrivende. Der var ikke Tone eller Melodi skabt i dets Morgenhilsen. En hæsli, skrattende Kimen fik Viggo til at fare op. Han greb efter Uret, som var det hans Hensigt at kvæle det. Da han havde faaet Uhret til at tie, lagde han sig træt tilbage i Sengen og lukkede Øjnene. »Bare et lille Øjeblik!« sagde han til sig selv af gammel Vane. — og saa sov han igen.

Ethvert Menneske har efter Sigende et indre Vækkeur, der dog ikke altid er til at stole paa. Viggos vækkede fem Minutter over syv.

Han for op med et Sæt, stirrede et Øjeblik vildt paa det uventede Vække-

ur og var i næste Nu paa Benene. — Hu — hej! — nu skal det gaa stærkt! — — — Stromperne! — Hvor i Alverden er den ene Strompe henne? — Naa, der er den! — — Bukserne! — Først det ene Ben! — hurtig! — saa det andet! — han rammer ved Siden af og er lige ved at gaa paa Næsen. — Saa! — hurtig! hurtig! — Hovedet skal dyppes lidt! — Han hælder Vand op, og selvfølgelig er Kanden alt for fuld. En stor Skvat Vand plasker ned over hans Strompefødder. — Han bliver pjaskvaad om Benene, men der er ikke Tid til at tage andre Stromper paa. — Fart paa! der er ingen Tid at spilde! — Han dypper Hovedet og Hænderne, — det varer for længe at bruge Sæbe! — Han napper Haandklædet med et Ryk, saa Stroppen gaar itu. — Han korer det een Gang over Ansigtet, — det maa være nok! — Hænderne faar et Par Tjat — saa! — Blusen over Hovedet! — Brystrakven skal knappes! — Hvor sidder den Knap nu? — Den skal skam være der! — den var der i Gaar! — Naa, der er den! — Ritsch! der fløj den af! — Ja, ja, — saa maa Kraven hænges, saa godt den kan. — — Vejret! — Han har rent glemt at se efter Vejret! — Bare det osregnede, saa han fik Lov at tage med Sporvognen! — Nej, — selvfølgelig! — det er det mest forbistrede gode Vejr, man kan tænke sig! — Han ser tilfældigt ind i Spejlet. — Det er rigtigt! — han havde nær glemt at frisere sig! — I en Fart faar han »slaaet« en Skilning. — Den er pilskæv, og Haaret stritter i Nakken, — men de tfaar være! — Han skæver til Uret. — Det er ogsaa Sørens, saa den store Viser har travlt i Dag! — Saa, nu er han færdig! — Han flyver hen til Døren. — Det er sandt! — Stovlerne! dem har han rent glemt! — Paa med dem! — Han snorer hurtigt, benytter ikke nær alle Hæglerne. — Saa, der knækkede Snorebaandet! — Det gor det altid! — Han slaar Knude paa det og bliver endelig færdig med den venstre Støvle. — Saa den højre! — Baandet er gaaet i Knude! — Det er da ogsaa til at blive rasende over! — Midt i Travlheden maa han pludselig til at være rolig og forsigtig. — En Knude skal tag's med Venlighed og Varsomhed, ellers faar man den aldrig op. — Naa, endelig! — det var da rart! — — Saa af Sted! — Nej, Bøgerne! — Ja, hvilke Bøger skal han have med til Torsdag? — der er ikke Tid til af

se paa Skemaet! — Han tager en seks, syv Stykker paa Maa og Faa og styrter dem ned i Rygsækken. —

Saa farer han ud i Køkkenet, hvor Marie gaar omkring, som om der var Oceaner af Tid.

»Har De ikke skænket Teen?« spørger han i en uheldig Tone.

»God Morgen!« siger Marie — irriterende langsomt.

»God Morgen!« lyder Svaret kort. Marie skænker Teen, som det er lykkedes hende at bringe op paa noget over 100 Grader Celsius.

Viggo tager en stor Mundfuld og brænder sig forfærdeligt, hvorfor han resolut hælder Resten af Teen i Vasken. Han føler sig ganske hudløs i Munden, mens han forsøger at nedsvælge et Stykke Franskbrød uden at tygge det.

Et Par Minutter efter er han paa Vej til Skole i en Gangart, der maa betegnes som en Mellemtung mellem Gang og Lob. Han skotter ængsteligt til Uret derhenne paa Hjørnet hos Købmanden. — Halv otte! — Det vil sige, at han kommer ti Minutter for sent med denne Fart. — Hvis han opbyder alle sine Kræfter, kan han maaske nøjes med at komme fem Minutter for sent, — og hvis Skolens Ur blot gaar et Par Minutter for sagte, — og hvis hans Klasse gaar sidst op, — kan han maaske lige — — — men tænk, hvis Skoleuret gaar for stærkt, — og det gør det somme Tider, — saa er der ingen Redning.

Med Tungen ud af Halsen styrter han af Sted. Somme Tider maa han gaa lidt langsommere for at puste. — Bare han nu ikke faar Sting i Siden! — — »Aa, det er da ogsaa forfærdeligt,« tænker han. »Nu kommer jeg for sent, og saa skal jeg sidde efter, og saa kommer jeg ogsaa for sent til Spil.«

Viggo oplager pludselig, at han har glemt Skolemaden, skont den laa paa Køkkenbordet lige for Næsen af ham. Men han har ikke Tid til at ærgre sig særligt derover. — det maa vente til Spisefrikvarteret!

Sporvogne og Biler har deres Morsskab af at drille ham ved Gadeoverskæringerne. En lang, sammenhængende Række skal hver Gang forbi, før han kan komme over.

Omsider naar han Skolen — segnefærdig af Træthed. Han aabner Porten. — Pladsen er tom! — De er allerede alle deroppe allesammen! — Han styrter over Pladsen, forpustet og rød

i Hovedet, og aabner Døren til Skolebygningen. — Nu hurtigt! hurtigt! — Han tager den første lille Trappe i to Spring, snubler paa det øverste Trin og falder paa Afsatsen med et vældigt Klask. Idet han rejser sig, hører han en Dør gaa. — Ak, han ved, hvem der kommer! — Han render altid paa Inspektøren, naar Klokken er mere, end den har Lov til at være.

»Stødte du dig?« spørger Inspektøren venligt.

»Nej, ikke Spor!« svarer Viggo, idet han gnider Skinnenebenene.

»Hvor skal du for Resten hen?«

»Jeg skal op i Klassen, — det er Nr. 16!«

Inspektøren ser lidt forundret ud. Derefter viser hans Ansigt en Antydning af et Smil. — Men Viggo ser det ikke.

»Ja, men skynd dig saa, min Ven!«

Viggo farer videre og standser endelig uden for Klassedøren. — Han lytter. — Nej, de synger ikke Morgensang. — Saa tør han nok gaa ind.

Han banker paa, aabner Døren rask og ser — — — en tom Klasse. — Ikke en Sjæl — hverken Lærer eller Dreng.

Viggo staar ganske forbløffet. — — Der er saa stille i den store Bygning. — — Og der er heller ikke nogen i Klassen ved Siden af.

Pludselig gaar det op for ham i al sin sørgelige Klarhed: Skolen har Maanedslø! — — Ja, det er rigtigt! — Torsdag den 21de. — Det havde han jo faaet at vide for over en Uge siden! — — Og det havde han glemt!

Og her har han jaget af Sted som en gal! — — Og Inspektøren har set ham! — — Bare han nu kunde slippe uset ud igen!

Men nej! — Inspektøren staar der nede i Stuen og venter. Han ser paa Viggo med et Smil, et venligt Smil, — men det virker irriterende paa Viggo.

»Skal du allerede gaa igen?«

Viggo bliver om muligt endnu mere rød i Hovedet. Han bukker for Inspektøren og lusker af som en vaad Hund.

**Bemærk Redaktørens nye
Adresse!
Nærum Kostskole,
Nærum.**

MANGE Drengene drommer om at blive store Ingeniører, Konstruktører eller lignende, naar de engang bliver voksne. Saadanne Drengene kaster sig altid med Flid over de Ting, der for Ingeniøren er de vigtigste at have Kendskab til, nemlig Fysik, Kemi og Matematik.

Hm — Matematik, naa det kan man sikkert altid senere lære; men mere vigtigt (interessanter) er det at eksperimentere med Fysik og Kemi. Kender jeg saadanne Drengene ret, bliver der sandelig ogsaa gjort Forsøg paa disse Omraader, saa det knager — eller rettere brager efter!

Saaledes var der engang en haabe fuld ung Mand, der fik mig til at fortælle sig om Valdemar Poulsen-Lysbuens glimrende Virkninger, naar den blev indesluttet i en Beholder med brændbare Luftarter. Den unge Mand fik konstrueret en dejlig Beholder med Kulstænger og brændbare Luftarter, alt tilsyneladende i den aller bedste Orden. Nu kunde der sættes Strøm paa; men jeg tror nu, at de brændbare Luftarters Blegghedsforhold maa have været forkert. Resultatet var *staaende*!

Efter en senere aflagt Beretning, kan jeg forstaa, at Beholder, Kulstænger m. m. i Løbet af en Brøkdal af et Sekund, efter at Forsøget var paabegyndt, ikke mere var til at finde!

Et gammelt Arvestykke, en Buste af Napoleon, der stod paa en Hylde, blev sammen med Hylden omdannet fra Blegghedsenergi til Bevægelsesenergi. Det var jo uægteligt et Skaar i Glæden. (Napoleon blev bund a partel!) Spørgsmaalet om Forsøgets heldige Virkning blev jo for saa vidt ogsaa brændende, da der var et Gardin, der fandt paa at indgaa i kemisk Forbindelse med Luftens Ilt, nøjagtig efter den elementære Kemis simpleste Forbrændingsligning.

Se — det er jo heller ikke alle Forældre, der forstaaer slige Opofrelser Betydning for den moderne Tekniks epokegørende Fremskridt, og for disse Forældres Drengene, mine Lidelsesfæller, er det, jeg skriver disse Spalter. Hver Maaned vil der for Fremtiden fremkomme gode Raad og Vejledning til Drengene, der interesserer sig for fysiske og kemiske Forsøg.

Alle de Konstruktioner og Eksperimenten, vi her vil beskæftige os med, er af en saadan Art, at de skaaner vore Medmennesker for unødvendige Sinds-

TEKNIK

bevægelser; men derfor er de ikke mindre interessante. I maa nu, gennem Spørgekassen, give mig Oplysninger om, hvad I helst vil have, jeg skal skrive om; men som sagt: Forsøg, der ved et uheldigt Udfald er i Stand til at ødelægge større Landsdele, vil jeg ikke give Oplysninger om!

Jørgen Milling.

Modelbygning.

Da jeg ikke aner, i hvilken Retning jeres Interesser for Modelbygning gaar, er det selvfølgelig vanskeligt for mig at tilfredsstille alle. Jeg har tænkt at begynde den konstruktive Del med at give jer Forklaring og Tegninger til en Dampurbines Bygning.

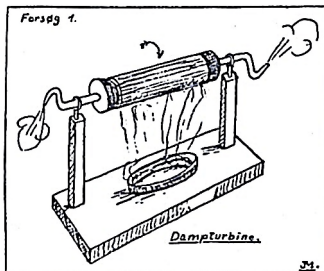
Dampurbinen er jo i de senere Aar — og paa mange Omraader — blevet Dampmaskinens Afloser. Den bruges saaledes meget som Kraftmaskine paa Elektricitetsværker, fordi den fuldtud tilfredsstiller de store Krav, der stilles til en saadan Maskine.

Dampurbinen er meget økonomisk i Drift, den roterer med enorm Hastighed og har en meget jævn Omdrejning.

Men atter staar jeg overfor en Vanskelighed: der er ikke Plads til en saadan interessant Afhandling denne Gang. I maa nøjes med en Tegning til et lille fikt Eksperiment med Dampkraft.

Materiale:

- 1 Messingrør, 6 cm langt og 3 cm i Diameter.
- 2 Proppe, der skal passe stramt i Messingrøret (helst af Gummi).
- 2 Glasrør paa 10 cm Længde og ca. 3—4 mm i Diameter.
- 2 Øskener, lidt større i Diameter end Glasrørene.

- 2 Træstøtter paa 8 cm Længde og 1 cm² Areal i Tværsnit.
- 1 Træplade 5 × 10 cm.
- 1 Blikskaal (Laag til Vaselinæske).
- 2 Skrue med flade Hoveder.

Jeg tiltror jer saa megen praktisk Sans, at jeg mener det overflødigt at give nogen længere Forklaring paa Bygning af denne lille Maskine. Den eneste Vanskelighed, I kan blive stillet overfor, er Bøjning af Glasrørene. Dette gøres over en Gasflamme. Tænd Gasblusset, hold Glasrøret ind over Flammen og drej det rundt; I vil da snart se, at det bliver rødgødende. Tag saa Røret ud og bøj det forsigtigt, imens I trækker lidt udad, for at ikke Bøjningen helt skal lukke for Rørets Lysning. Træstøtterne sættes paa Fundamentet ved Skrue, der skrues i fra Undersiden af Pladen. Brug Skrue med flade Hoveder og undersænk dem.

Naar Maskinen er færdig, fyldes Beholderen *knap halvt med Vand*. Blikskaalen sættes under Beholderen, fyldes med Sprit, og der tændes. Varmen vil faa Vandet i Beholderen til at koge, Dampen vil blive presset ud gennem Glasrørene, og Maskinen sætter sig i roterende Bevægelse.

Bemærkninger. Gummipropper samt Glasrør kan man købe hos en Glastekniker eller i Sygeplejeforretning.

Raad og Vink.

Ved fysiske og kemiske Forsøg eller ved Konstruktion af Apparater og Maskiner maa I, som ved alt andet Arbejde, være meget omhyggelige med alle Enkeltheder. Hor engang hvad den geniale Opfinder Edison siger: »Mine Forsøg udfører jeg først, efter at jeg nøje har gennemtænkt, hvad der eventuelt vil ske, og efter at jeg har opstillet de til Forsøget hørende Apparater efter en i Forvejen tegnet Skitse. Man vil da meget lettere kunne koncentrere sin Iagttagelsesevne om de Dele af Forsøget, der har størst Interesse.»

Er du fingernem?

Det er meget kostbart at foretage Eksperimenten; men meget mere kostbart bliver det, hvis man skal købe alt, hvad man skal bruge af Materiale og

Apparatdele. Der er meget, man kan lave selv, naar man bare bruger sin Forstand og sine Fingre paa rette Maade.

Rodekasse.

Selv om du er i Besiddelse af den mest pinlige Ordenssaks, vil jeg raade dig til at lave dig en »Rodekasse«, det vil sige en Kasse, hvori du skal samle alle lose Smaadele, du træffer paa din

Vej. Du kan altid faa Brug for saadanne Ting.

Saml paa Skruer, Skiver, gamle Vækkeure, Dørhaase og den Slags.

Glas.

Mange Drengene tror, det er vanskeligt at arbejde i Glas; men det er slet ikke saa svært. Hvis I ønsker et rundt Glas til et Element, kan I blot anskaffe jer en Ølflaske. Bind en tyk Uldtraad

rundt om Flasken, dér hvor I ønsker den overskaaret, og væd saa Uldtraaden med Benzol eller Sprit, *men kun Uldtraaden*. Sæt en Tændstik til og lad Uldtraaden brænde. Man vil da høre et skarpt Knæk — og Flasken er revnet nøjagtig dér, hvor Uldtraaden var bundet om. Hvis ikke I hører Knækket, naar Uldtraaden er brændt, skyn-der I jer blot at nedsænke hele Flasken i et Kar med koldt Vand.

PATRULJEFØREREN OG HANS PATRULJE

Kære Patruljefører! (Jeg gaar ud fra, at du er en saadan).

Jeg vilde have ønsket, at du havde gjort dit Spørgsmaal en Del tydeligere, thi jeg er ikke ganske klar over, om du netop er blevet Fører og skal arbejde en Patrulje op, eller om du har været det i en Tid, og det hele ikke er gaaet saa godt for dig, som du ønskede det. Jeg kan kun gisne, og jeg vil i mit Svar gaa ud fra, at det er det sidste, der gælder.

Som Patruljefører er det et stort Ansvar, der ligger paa dine Skuldre, Ansvar overfor dem, der har vist dig Til- lid ved at give dig Patruljen at føre, og især Ansvar over for de Drengene, du skal lede fremad.

Og er du klar over dette Ansvar? Du har maaske ledet Patruljen en Tid og har følt, det gik skidt, der har manglet noget ved det hele, og du har ikke syntes, at Drengene rigtigt var med dig. Men har du grebet dig i din egen Barm og spurgt dig selv, om det ikke er dig, der er Skyld i det?

Det er ingen let Sag at føre Befalingen over Kammerater. Det betinger, at du selv er den bedste Kammerat i Patruljen, at du i eet og alt er et Hestehoved forud for de andre, ikke blot i Kundskaber, men ogsaa i Præcision, Orden og Lydighed.

Du maa vide, det er dit Eksempel, din Væren og Laden, dine Drengene skal se op til og følge. Ved dit Eksempel skal du føre dem frem ad den Bane, du afstikker dem, fremad mod Maalet: at blive gode og dygtige Spejdere.

Det maa altid være dig, der gaar i Spidsen. Du maa være parat til at gaa i Ilden for Patruljens Velfærd. Du

Hvordan faar jeg den Patrulje god, som jeg tilhører? Hvordan leder jeg f. Eks. et Patruljemøde? spørger en Spejder. — Vi giver Ordet til Vilhelm Bjerregaard.

maa lære dine Drengene at kende, ikke blot saadan, at du kender deres Adresse, Telefonnummer, Skole eller Arbejdsplads, men ogsaa deres Forhold i det daglige Liv, for at du derigennem helt og holdent kan sætte dig ind i deres Vaner og derved forstaa Bevæggrundene for deres Handlinger. Du maa

Bjerregaard

lære deres Hjem og Forældre ret at kende. Du maa derigennem sætte dig ind i, hvad du kan forlange af dine Spejdere baade i den ene og anden Retning; hvad du kan forlange af deres Tid og Arbejde og — maaske — Pen-gepung.

Paa Ture har du overført deres Forældre Ansvar for, at alt gaar dem vel. Det er din Pligt at være en Slags »Fader« for dem.

Du maa paa intet Tidspunkt lade en Lejlighed til at lære og uddanne dig gaa ubenyttet hen. Det maa være dig en kær Pligt, hvor du kan komme af Sted med det, at sætte dig ind i alt, hvad der kan være dig til Hjælp ved Arbejdet. Det er aldrig Skade til, at du ser og lærer af andre Patruljeførere, som du ved arbejder godt, men bliv derfor dog ikke Slave af deres Metoder. — Yderligere bør du ved Hjælp af den Literatur, der findes, og som du kan faa til din Raadighed, skaffe dig Indblik i Spejderbevægelsens Arbejds-metoder.

Som du ser, er det ikke saa ganske lidt, der fordres af en Patruljefører. Men er du dig Ansvar bevidst, vil det styrke dig i Arbejdet fremad. Der kræves imidlertid Arbejde og Taalmodighed, og det er af Betydning for dig, at du elsker dit Arbejde. Du skal være eet med Patruljen, og du skal vokse med den.

Du synes maaske, jeg er kommet lidt langt bort fra den første Del af dit Spørgsmaal, men hvis du tænker dig om, vil du se, at vi netop nu er ved Kærnepunktet.

Patruljeføreren er Patruljen. Du kender Ordsproget: »Som Herren er, saa

følger hans Svende, og vi kan skrive det om uden at det mister sin Betydning, til: »Som Patuljeføreren er, saa er hans Patulje«.

Det er dit Eksempel, dit Initiativ, der skal lofte Patuljen, og arbejder du fremad i Aand af det, jeg allerede har sagt dig, vil du faa dine Spejdere til begejstrede at følge dig, thi enhver vil følge den, de ved, der arbejder med et Maal for Øje og med Viljen til at gøre det rette, og inden længe vil du indenfor Patuljen have skabt en Patulje-aand, der binder Drengene sammen som Ærtehalv og faar dem til at arbejde med hinanden.

Men Midlerne?

Midlerne er Patuljemøder og Patuljiture! Tropsture har kun Betydning som Sammenrystningsforetagender, for at knytte Patuljerne sammen i en større Enhed, og for at give Patuljerne Følelsen af, at de alle har et stort fælles Maal. Men det er Patuljerne, der til syvende og sidst er Korpsets og hele Spejderbevægelsens Hjørnesten.

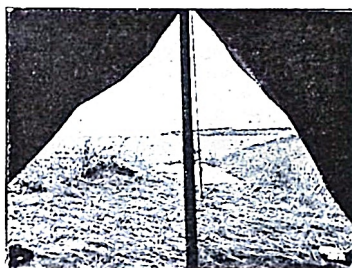
Paa Ture og Møder lever Patuljens Spejdere deres eget Liv, her giver Føreren sine Drenge Undervisning i de forskellige Prover og i de Duelighedsleg, som den samlede Patulje ønsker at tage, og her drøftes Planer og Ideer med Hensyn til Patuljens Liv.

Du maa sørge for, at alle Møderne er fulde af Afveksling. Lad ikke din Undervisning være tør Teori, den hænger ikke ved, men keder bare i Længden.

Før du begynder paa et Patuljemøde, skal du have lagt en nøjagtig Plan for, hvad der skal ske. Alle Øvelserne skal være godt gennemtænkte i Forvejen, og alt det Materiel, der skal benyttes til Øvelserne, skal være samlet sammen, før Mødet begynder. Standsninger er af det onde. Alt skal gaa Slag i Slag, og alle skal være i Ilden. Du behøver ikke at være alene om Undervisningen. Er der nogen af dine Drenge, der har særlig Kundskab til det, der undervises i, saa lad dem øve andre. Man lærer altid ved at lære fra sig.

Og lad Undervisningen saa vidt mulig helt igennem være Praksis, og lad alt være lagt til Rette paa en saadan Maade, at Spejderne kan indse, de kan have noget Gavn af at lære det. Jeg kan f. Eks. faa Kvalme af at se en Patuljefører tage en Stump Sejlgarn og binde dens Ender sammen med et Flagknob, mens han samtidig forklarer, at »Flagknob bruges til at binde to Tove

af forskellig Forlighed sammen med«. For det første faar Spejdere aldrig Brug for at kunne lave en lille Sejl garnsring, og for det andet: — Saa tag da de to Tove af forskellig Forlighed. Et andet Eksempel: Patuljeføreren sidder og forklarer, hvordan man hejser Flaget, hvordan man tager det ned og lægger det sammen. Galt! Ud med

Kender du dette — at vaagne en Morgen —
aabne dit Telt for den sitrende Luft,
Lærernes glade og jublende Triller,
Bølgernes Brusen og Blomsternes
Duft ..

Kender du dette — naar Dagen er
omme —
stille at stirre mod Flammernes Skær —
højt over Skovenes vuggende Kroner
lyser paa Nathimlen Stjernernes
Hær ...

Fot. Hervey Hansen

hele Patuljen til Flagstangen og øv det der!

En Fører maa aldrig sige: »Man gør saadan og saadan!« Han skal derimod lade Drenge gøre det. Lige saa lidt som man lærer at spille Violin ved at se andre gøre det, lige saa lidt lærer man at kunne klare sig under alle Forhold uden først at have øvet sig op til det.

Det var et Par Raad, og lad os saa tage fat paa Patuljemødet.

I er 7 Drenge, og I er i Gang med Træningen til 2. Kls-Prøven.

Din Dagsorden ser saaledes ud:

- 1) Tropshistorie 15 Min.
- 2) Samariteropgave ... 20 -
- 3) Morse 20 -
- 4) Kimsleg 10 -
- 5) Spejderøvelserne ... 20 -
- 6) Kong Kristian 10 -
- 7) Planlægning af Ture,
Drøftelse af Patuljens Forhold 25

120 = 2 Timer.

Materialet, der skal bruges, er følgende:

- Til 1) Fotografier fra Troppens Liv.
2) 2 Forbindingspakker.
3) Morsmelding. 1 Penneskaf og 1 Søm eller en Brummer.
4) 2 Sæt til Kimsleg.

1) Du begynder med en Gennemgang af Troppens Historie. Spejderne har medbragt Papir og Blyant og noterer forskellige Data ned. De ser samtidig Fotografier, og du udpeger herpaa forskellige af de Drenge, der har haft Betydning for Troppens Liv.

2) To Spejdere er derefter Ofre ved en lille Samariteropgave: Lille Peter har leget med Kniv, er faldet i Stuen med den og har snittet Pulsåren over. Peter er besvimet, og Blodet sprøjter frem fra venstre Haandled. De resterende 4 Spejdere af Patuljen gaar i Arbejde, to ved hver Opgave, og skal nu klare Situationen. De har for af dig ganske kort hørt, hvordan Blodninger behandles, og skal nu vise det i Praksis. Du staar bag og dirigerer Ofrene til, naar de bliver behandlet rigtig, at vaagne op af Besvimelsen, klage sig over for haardhændet Behandling o. s. v.

Det kan ske efter aftalt System, som f. Eks. Tramp til Opvaagnen, senere Øjekast, uden at Hjælperne aner noget. Derefter kort Kritik.

3) Har du et lille Induktionsapparat eller et Ringeapparat uden Klokke, men med Batteri, kan du let lave det om til en Summer med Morsenogle, hvorved du kan sende Morsesystemet som korte og lange Lyde ud i Lokale.

Ellers klarer du dig med et Søm (haard Lyd = Prik) og et Penneskæft (blød Lyd = Streg), som du slaar mod Bordpladen. Spejderne har faaet Besked om at lære saa og saa mange Morsetegn til Modet, og du har en Morsemelding klar, hvori kun disse Tegn anvendes. Spejderne modtager og nedskriver Meldingen, der senere kontrolleres.

4) En tildækket Bakke til Kimsleg sættes nu paa Bordet, Dækket tages af, og Spejderne faar i 10 Sekunder (eller 15, efter Behag) Lov at betragte de ca. 20 Ting, der ligger paa Bakken, og derefter opnotere. Naar alle er færdige, sammenlignes Notaterne. En anden Bakke kommer frem, og det gaar paa samme Maade. Derefter kan af 1. Bakke fjernes nogle Ting, hvorpaa Spejderne skal se, hvad der er borttaget.

5) Alle over de første fem I. P. Muller-Øvelser (findes i Sp. Magasin Oktober 1925), der skal kunnes til 2. Kl. Proven. Det foregaar ikke i Takt, da Øvelsernes Hurtighed er afhængig af hver enkelt Aandedrætsstrang.

6) Alle synger Kong Kristian og muligvis en anden Sang, som Patruljeførenden fordrer (f. Tropsangen).

7) Og saa slutter I af med en Drøftelse af den kommende Tids Arbejde, du lægger dine Planer frem, og i aftaler den næste Tur, bliver klare over, hvad I skal foretage jer der og sludrer sammen som gode Kammerater, til Mødet hæves efter at have været to Timer.

Det var et enkelt Møde, men ud af dette lille Eksempel vil du forhaabentlig kunne skabe dig andre, saa du ved dit Arbejde kan faa dine Dreng med dig, faa dem til at arbejde for deres egen Fremgang og for Patruljens Bedste.

Og kan jeg være dig behjælpelig paa anden Vis og i andre Ting, da skriv blot til Sp. M., og jeg skal, saa vidt det staar i min Magt, besvare dig dine Spørgsmaal.

Din Spejderkammerat
Bjerregaard.

LAES NORDISK SPEJDER- SRORT

ENE-FORHANDLERE:

SEIDELIN & STÆRK

SCT. ANNÆ PLADS 16

TLF. 14720 & PALÆ 3730

En morsom Konkurrence

— Den bedste Spejder i Ringsted —

Søndag den 11. januar afholdt Valdemar Sejrs Trop, Ringsted, den sædvanlige turnering om, hvem der er bedste spejder i troppen. Vinderen modtager et spejderbælte med sølvspænde. Dette skal dog vindes 3 gange i træk for at blive ejendom.

Turneringen begyndte med, at spejderne, 20 mand, modtog følgende melding: En dreng, ca. 14 år, har i nat eller til morgen Søndag den 9de brudt ind i tropshusets sydvestlige værelse. Ved 6 tiden Lørdag var alt i orden. Ved 11 tiden Søndag var indbrudet sket. Drengen syntes intet at have taget uden et par appelsiner.

Værelset blev beset. Vinduet var aabnet ved at den øverste rude var knust og hasperne løftet af med et bojet stykke staalet. Drengen havde skaaet sig paa ruden. Blodpletter paa glasskaar og appelsinposen. Appelsinskræller forle gennem huset. I et højtliggende oplagsrum laa en dreng, der af tyven var smidt der op og havde forstuvet foden. Han skal hejses ned.¹⁾ Døren smækker i, saa pælestikket maa

bindes i mørke. Da de kommer ud, opfordres spejderen til at lave sig en lasso for nemmere at fange tyven.²⁾ En kous skal splejse i et tov.

Sporet følges ud gennem anlæget til pavillonen. Her har drengen holdt hvil og for at faa plads til appelsinerne i

sin lomme, har han tømt dem, er blevet forstyrret, lommernes indhold, 17 stk., vises 1 min. ³⁾ kimsleg). Inden tingene nedskrives, skal spejderen sende en melding til tropshuset, at sporet standser her. ⁴⁾ morse afsending). Melding om, hvor sporet fortsættes ⁵⁾ signaleres tilbage fra tropshuset. Ved søen i anlæget findes besked om, at tyven har puffet en spejder i vandet, (kast med redningsreb⁶⁾). Sporet fører tilbage til udgangspunktet, forinden fører det hen til hækken omkring anlæget. Her findes et hul, hvor drengen er smuttet igennem. To kæppe og sejl-garn udleveres og hullet skal stoppes.⁷⁾ Da de nærmer sig tyven, kaster han ler efter dem, rammer dem i hovedet. De saares og skal forbinde sig selv.⁸⁾ Meldingen, de fik i begyndelsen, afgives.⁹⁾ En skitse¹⁰⁾ over det fulgte spor tegnes, samt beretning om, hvad de har set i værelse og paa vejen, angaaende tyvens færd. Til sidst hejser spejderne slaget i glæde over endt turnering.

Sven Langkjær blev nr. 1 med 86 points; man kunde opnaa 100.

Sven Langkjær

Skoledrengen, der

FOR nogle Aar siden skete det, at en amerikansk Skoledreng kom hjem med en lille Medalje, som han havde vundet i et Hundredmeterløb. Han viste Medaljen til sin Far og Mor, men de syntes ikke at være særlig imponerede. Kort Tid efter — han var da en Dreng paa 16 Aar — kom han hjem med en ny Medalje. Stadig var Forældrene temmelig uinteresserede.

Men da den samme unge Mand for ikke ret længe siden slog Verdens hurtigste Sprinter ved de olympiske Lege i Paris — ja, da var Forældrene stolte af deres Dreng.

Frank Hussey er en typisk Amerikaner. En Dag, da han skulde hen og

blev Sejrherre!

løbe, spurgte Moderen ham, om han nu kom hjem med en ny Medalje. »Det tænker jeg!« lod Svaret. »Men I er vel lige glade!«

Dette Svar fik Moderen til at indse, at hun havde skænket Drengens Interesse for Idræt alt for faa Tanker.

»Vi er stolte af Frank,« sagde hans Fader en Dag. »Og vi har Grund til det. Ved Siden af sine Fritidsinteresser har han altid passet sit Arbejde!«

Saadan skal det være: Nummer eet paa Løbebanen — Nummer eet i det daglige Liv — det er et Maal, der er værd at stræbe efter — ogsaa for en dansk Dreng.

Bovril.

Ved den store Jamboree paa Wembley Udstillingen blev der daglig drukket Tusinder af Kopper Bovril af Spejderne fra Storbritannien. Spørger man, hvorfor de engelsktalende Spejdere i saa stor Udstrækning drikker Bovril, maa Grunden ikke blot søges i, at Bov-

ril er en velsmagende Drik, som er let at tilberede, men hovedsagelig i, at Bovril er den sundeste og mest styrkende Drik der findes, og at det især egner sig for unge Mennesker, som færdes meget i frisk Luft.

Bovril er en af Videnskaben opfundne Sammensætning af Kødets næren-

de og stimulerende Bestanddele, og det er uden Sammenligning Verdens mest koncentrerede Næringsmiddel.

Bovril forhandles af Spejderdepotterne og hos de fleste større Købmænd Landet over; for Danmark er Firmaet Robert Rex, Studiestræde 3, København, Hovedforhandleren.

Spejderpladen.

Kr. 5.00.

Enhver dansk Spejder bør erhverve sig denne glimrende Plade, for derigennem at opfriske de uforglemmelige Dage, hvor den store Jamboree blev afholdt i København, og da alle Spejdernes Ven og Fører, Hr. Adjunkt Sven V. Knudsen (Sven Spejder), nu har forladt Danmark, vil Spejderne hermed modtage en sidste Hilsen fra ham, som ofrede Tid og hele sin Interesse for at bringe dansk Spejderliv frem.

Af „Flemming“.

Kr. 3.50.

Der findes sikkert ikke mange danske Dreng, som ikke har hørt eller læst »Flemming«, denne alle raske Drenges Bog, og nu vil samme Dreng have Lejlighed til atter at juble over disse »Scener« ved at høre selve Forfatteren gengive Udtog heraf paa ovenstaaende Homocord-Plade.

Ovenstaaende naturtro Gengivelser samt vore øvrige efterspurgte Optagelser i saavel Sang som Musik erholdes igennem alle Musikforhandlere over hele Danmark, samt fra:

Forlang Katalog.

Skandinavisk METROPHON Aktieselskab.
Frederiksgade 11, København K.

Ovenstaaende to Sukces-Plader leveres i smukt flerfarvet Kartonhylster.

ET RIM

En rigtig Spejder med
godt Humør
IRMA Margarine paa
Maden smør.

*Naar De udtrykkelig
forlanger*

Chesebrough's Vaseline

(Udtales Tjehsbrøst)

faar De det originale Produkt,
for hvilket Betegnelsen
"Vaseline" oprindelig blev givet.
Alle andre er Efterligninger og kan
være skadelige.

Chesebrough's Vaseline

faas kun i Original-Pakning:
Æsker, Tuber og Glas med
dette Varemærke:

CHESBROUGH MFG. CO.
KØBENHAVNS AFDELING, AARHUSGADE 88

Cloëttas

Chocolade

faas overalt

Fineste dansk Fabrikat

Læs

Nord. Spejdersport

NÆRUM KOSTSKOLE, NÆRUM.

Kære Spejdere!

Som I ser, bringer vi denne Gang en Række Spejderoplevelser, fortalt af nogle af jeres Kammerater. Hvis I en Dag har en halv Times Tid tilovers, saa prøv, om I ikke kan skrive nogle lignende. I har sikkert en Del Minder fra Øvelser eller Møder, som vi andre kan more os over — eller lære noget af. Altsaa: Fyldepenen frem!!

Venligst

Redaktøren.

Spm.:

Kære »Spejdernes Magasin«! Mon »Redaktøren« ikke kunde sige mig, hvor jeg skal faa fat i en Bog: Lommebog for Patruljeførere. Den findes vist ikke i Handelen, men skal være saa god.

Din videbegærlige H. H.

Svar:

Der udkommer maaske i nær Fremtid en »Patruljeførernes Haandbog«. Indtil videre henvises til »Spejdernes Lommebog«.

Spm.:

Kære Redaktør!

Vilde De ikke være saa venlig at oplyse mig om, hvor jeg kan blive uddannet som Tegner til et Blad.

K. N.

Svar:

Det er ikke nemt at svare paa. Se at dygtiggøre dig i Tegning — og har du saa Evner og kan præstere noget virkelig godt, skal du nok komme ind ved Bladen!

Spm.:

Højtagtede Redaktør! — Der er to Ting, jeg gerne vil vide. 1) Er det virkelig sandt, at det er forbudt at lave en ganske lille Radio Afsender; jeg vilde gerne telegrafere til en Kammerat. 2) Af hvilken Grund ser den gamle Gubbe ovenover saa bekymret ud; det er maaske ubetalte Regninger, der ligger foran ham?

En nysgerrig Spejder.

Svar:

1) Ja — absolut!
2) Nej — men han faar saa mange geniale Spørgsmaal fra »nysgerrige Spejdere«, at han kun sjælden har Tid til at smile!

Spm.:

Ærede Hr. Redaktør!

1) Hvornaar skal der være den næste internationale Jamboree?

2) Synes De ikke, at vi Spejdere skulde hilse paa hinanden, naar vi mødes paa Gaden?

R. B. v. R.

Svar:

1) Næste Jamboree afholdes 1929.

KONDITOR HENNING KLENZ — TORVEGADE 32 — AMAGER 4423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
BRINGER OVERALT I BYEN

Stedet er endnu ikke bestemt.

2) Jo — det var meget naturligt.

Spm.:

Kære Redaktør!

Jeg har en Vittighed:

Første Spejder: Kan du laane mig 2 Kr.?

Anden Spejder: Jeg har ikke en Øre.

Første Spejder: Du sagde jo før, at du havde flere Tusind Kroner i Ryggen.

Anden Spejder: Da stod jeg ogsaa op ad en Bank.

— Er den ikke morsom — hva'?
Arne.

Svar:

Jo! Og her er en endnu morsommere Illustration dertil:

Spm.:

Kæreste Hr. Redaktør!

1) Kan »Sp.-M.« ikke blive udvidet med et Tillæg alene for Ulveunger. Det vilde betyde Fremgang for Ulveflokkene og sikkert ogsaa for »Sp.-M.« Det der staar i »Sp.-M.« om Ulve er saa forsvindende lidt — ikke sandt?

2) Hvis Udvidelsen ikke kan gøres, tror De saa ikke, at der vilde være noget at gøre for de »stakkels« Ulve, f. Eks. starte et Blad i Lighed med det tidligere udkomne »Ulveunger«.

V. Schmidt,

Holmensgade 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter

GEORGE MATHIEU
FOTOGRAFISK ATELIER

Chr. d. IX Gade 10.

Hj. af Gothersgade.

forhen Hoffotograf Sonne's Ateller.

1. Kl. Arbejde. 20 pCt. til Spejderne.

Vil De love mig at gøre noget for Ulvene — tak!!!

Do your best! — thank you!

»En gammel Ulve«.

Svar:

Desværre ser vi os ikke i Stand til at bringe et »Ulvetillæg«. Meget af vort Stof er i lige Grad beregnet for Spejdere og Ulve — men indsend blot specielt Ulvestof — vi skal saa vidt muligt optage det!

Spm.:

Højtærede Hr. Redaktør!

Vil du blive meget vred, naar jeg beder dig give mig et gode Middel mod Hudorme (ikke Hugorme).

Ormefrø frabedes!

Med Spejderhilsen
Trine.

Svar:

Køb paa Apoteket 50 g 30 pCt. Propylalkohol. Indgnides Morgen og Aften i Huden med en Tot Vat.

Bj.

Spm.:

Kan Sp.M. ikke bringe en Artikel om Træning til Brandmandsmærket?

Flere Spejdere i Korsør.

Svar:

Vor Plads tillader det desværre ikke. Dertil er Stoffet for fyldigt, men om kort Tid udkommer en rigt illustreret Vejledning hertil. Vi skal da tilstille jer den.

Bj.

HANSON NY ØSTERGADE 2
STEMPelfABRIK
GRAVør-ANSTALT
TELF. 354. & BYEN 8066.
Signeter - Dørplader - Haandtrykkerier
Brændejern - Numeratorer - Perforører
Yale Laase og Nøgler
Ny Østergade 2

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De kober Sæbe!
Dette morsomme lille Mærke
er Garanti for, at de faar
den ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe.

Overalt — over alt!

Opladning

af Radio Akkumulatorer og Bil Akkumulatorer hurtigt og billigt.

S. Aa. Eliassen Helgolandsg. 19, C 10185

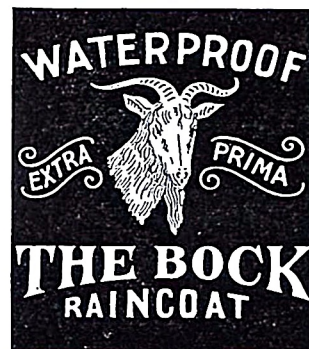
Kolding Musikhandel

Torvet — Telefon 277

Signalhorn, Trommer,
Fløjter o.s.v. for Spejdere

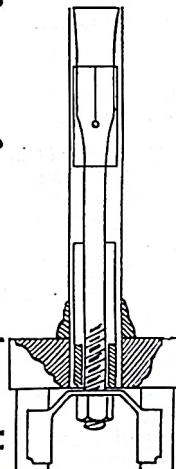
Guldfisk

sunde, røde fra 50 Øre. Stærke Koldt-
vandsfisk 35 Øre. — Ca. 25 Arter Trop-
pefisk. — Billige Akvarier. — Man-
ge, Trope- og Kanariefugle. — Rum-
melige Bure 3 Kr. 50 Øre. — Alt
til Fugle- og Fiskepleje
Willumsens Fugle og Akvariehus
Østerfarimagsgade 45. — Telefon Øbro 2550.
Forespørgsler — Svarporto.

Forlang hos Deres Købmand
Regnfrakker fra
Akts. J. R. BOCK, Hovedvagtsgade 6
København

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

hinder ethvert Gaffelbrud.

Fra Divisionerne.

Indsend
små, korte
Meddelelser
om Troppens
Liv
til Redaktionen
Nærum Kostskole
Nærum.

SE HER!

I min snart mangeaarige Redaktions-tid er det endnu ikke lykkedes mig at faa Rubrikken »Fra Divisionerne« gjort til det, den skulde være: en kort Revue over Troppens Liv og Færd. Det, vi gerne skulde have, var et Par (3: 2—3—4) Linier om hver Trop! Ikke alenlange Referater om Chokoladegilder eller andre — sikkert fornujlige — Tropsfester. Hellere noget i Retning af den lille Notits om Fyens-Divisionen i dette Nummer. Noget, der kan give nye Impulser og Ideer. Altsaa: Lad der til Aprilnummeret indgaa tre Linier (kun undtagelsesvis mere!) fra hver eneste Trop i Danmark!! Og husk saa, at disse — og andre — Bidrag skal være Redaktionen i Hænde senest den 10de.

Redaktøren.

Fyens Division.

1. Odense Trop agter at indføre obligatorisk Undervisning i Esperanto ved Patruljemoderne. 5. Odense Trop havde i December travlt med at fremstille Juletræsfodder, hvorved den skaffede sig en ret pæn Indtægt til Patruljekassen. 1. Ringe Trop er udskilt fra 3. Odense Trop og har dannet selvstændig Trop. 1. Rudkøbing Trop afholder Sløjdscole og ugentlig Gymnastiktimer. 1. Faaborg Trop pyntede Juletræ paa Raadhuset for Beboerne paa de gamles Hjem. Troppen har paabegyndt et Samariterkursus sammen med de grønne.

I. Maribo Tropraab.

Vi skal, vi kan, vi vil, vi maa som Lolland-Falsters bedste staa, gaa paa — gaa paa — gaa paa. Maribonitterne, Maribonitterne, Maribonit—nit—nit, Ho — Ho — Ho Ma—ri—bo.

Invitationer.

Blaydon Rovers har indbudt en dansk Roverpatrulje (ca. 8 Mand) til Besøg i 14 Dage — enten fra 21. eller 28. Juni. Det vil kun være nødvendigt at medføre Tæpper. Henvendelse sker paa Korpskontoret, Bornholmsgade 1.

En hollandsk Trop har indbudt en dansk Trop til Besøg 15.—26. Juli 1925. Henvendelse sker paa Korpskontoret, hvor nærmere Oplysninger gives.

Nørreyske Division.

har i Begyndelsen af Februar Maaned afholdt et Førermøde. Der mødte Repræsentanter for Troppene i Hadsund, Randers, Skive, Struer, Viborg og Aalborg.

Foraarsturneringen vil blive afholdt i Aalborg 1. og 2. Paaskedag. Forberedelserne er i fuld Gang.

I. Fredericia Trop.

Aaret 1924 har været et godt Aar for Troppen. Troppen talte den 1. Januar 1925 31 Spejdere ($\frac{1}{2}$ 36). Endvidere har vi en Ulveflokk paa 12 Ulve under Ledelse af Flokfører, Lærerinde Frk. Jepsen og Tropsfører Carl W. Jensen.

Troppen afholdt en Spejderfest den 24. Januar paa Fredericia Teater. Programmet var Dilettantkomedie og Bal. — Festen indlededes med en flot Ouverture, derefter bød Medlem af Tropsraadet, Konsul, Direktør Lützen den store Forsamling Velkommen og omtalte Forholdet mellem Troppen, Skolen og Hjemmet. Efter denne Indledning gik Tæppet for Hostrups »Feriegæsterne«. Stort Bifald, mange Fremkaldelser, Blomster til de spillende, sin Aviskritik o. s. v. — Ballet begyndte med Polonæse — anført af Ulveungerne. Polonæsen sluttede med: »Akela! Tropsraab — og Tjickerlicker!« En god og vellykket Fest, der gav 550 Kr. i Kassen.

Schuster.

Ny Skoletrop.

Nykøbing F. Katedralskole har oprettet en Spejdertrop, der skal indgaa som et Led i Skolens Arbejde. Troppen virker foreløbig med en Patruljeførerscole paa 8 Mand, og naar denne Skole hen paa Foraaret slutter, begynder Uddannelsen af ca. 30 nye Spejdere.

Troppen, hvis Fører er Gymnastiklærer Andersen, har antaget Navnet: Glentetroppen.

Viggo Madsen.

Den 31. Januar 1925 døde Spejder Viggo Madsen paa Usserød Sygehus, hvor han Dagen før var indlagt, lidende af Knoglemarvsbetændelse. Han blev straks opereret, men døde tidligt næste Morgen uden at være kommet til Bedvidsthed.

Troppen har mistet sin yngste Spejder, der sin unge Alder til Trods holdt sin Spejderlov paa den smukkeste Maade. Særlig skal fremhæves hans Ridderlighed og Hjælpsomhed, hans Arbejden med Liv og Lyst og hans Villighed til at udføre en given Ordre.

Viggo var et Eksempel, værd at ligne!

Hans Minde vil vi ære!

Den 2. Februar modtog Spejderne Viggos Kiste ved Birkerød Kirke og har ham ind i Kapellet, hvor Laaget fjernes, og Spejderne tog Afsked med deres døde Kammerat. Alle Spejderne medbragte hver en Buket Blomster, som blev lagt paa Kisten.

Den 5. Februar begravdes Viggo fra Birkerød Kirke under stor Deltagelse. Spejderne afgav under Sørgehojtideligheden Æresvagt ved Kisten og bar den ud af Kirken til Ligvognen, dannede under Transporten til Kirkegaard den Æresvagt for deres døde Kammerat og sænkede til Slut Standeren over hans Grav.

Blåndt alle de mange Kranse skal vi nævne, at der var Kranse fra mange af Troppens Spejders Forældre, samt 2 store Kranse fra Tropsraadet samt Spejderne i Henrik Gerners Trop, begge med rød-hvide Baand. Fra Viggos Skolekammerater en smuk lille Gravsten af hvid Marmor med hans Navn, Fødsels- og Dødsdag indhugget.

Axel M. Møller, Ass.

Dr. V. Pors.

1911 Stifter af den første Spejderpatrulje i Kolding. Under Studietiden i Hovedstaden ikke aktivt Spejder, men Leder af talrige Samariterkursus for Spejdere. Oprettede dog som Lærer ved Frederik Barfods Mindeskole en selvstændig Skoletrop: »F. B. M.-Spejdere«. Fører for denne til Oktober 1921 (Nedsættelse i Haastrup pr. Fredericia). Startede her Sommer 1923 »Lillebræltskolonnen« (Kolding, Vejle, Fredericia, Middelfart). Flyttede Februar 1924 til Aalborg. Siden Sommeren 1924 Chef for det nyoprettede »Aalborg Distrikt« (Nørrejdyske Division).

Tak.

Den danske Konsul i Bombay har modtaget følgende Skrivelse:

Paa Foranledning af Parsi Community i Bombay, til hvem de Spejdere, der deltog i den internationale Jamboree i København, er knyttet, har jeg Fornøjelsen hermed at udtrykke Drengenes, deres Forældres, Paarørendes, Venners og hele Communitetets hjertelige Tak til H. M. Kongen af Danmark, Spejderførerne og de danske Familier, som saa venligt aabnede deres Hjem for os, de danske Myndigheder og hele det danske Folk for den Venlighed, der blev os vist og for den enestaaende Gæstfrihed fra alle, der havde med det at gøre. Drengene er umaadelig taknemmelige overfor ovennævnte Personer og udtrykker i Lovtaler deres overmaade straalende Besøg i Danmark.

»Danske Troppe«.

Som I ser, begynder vi med dette Nummer en ny Serie: »Danske Troppe«. Alle Troppe i hele Kongeriget kan indsende saadanne Artikler om Troppen — men samtidig maa følge et righoldigt Udvalg af gode Fotografier. Det er i denne Sammenhæng Billederne, vi lægger mest Vægt paa. Nu gælder det at faa Kameraet frem — eller at rode op i de gamle Albums!

Spejdere — og »Spejdere«.

Der er Folk som siger, at Tonen indenfor »Det danske Spejderkorps« ikke er saa god, som den burde være. Ja, der er dem, der siger, at Spejderbevægelsen med Jamboreen har kulmineret som idealistisk Bevægelse, i alle Tilfælde her hjemme!

Er det sandt? — Ja, noget maa der vel desværre være om det. Et Menne-ske, som stoler paa Spejderbevægelsen, vil uvilkaarlig faa en flov Smag i Munden ved en Søndag Morgen at gaa ned ad en af de Veje, der fører til Dyrehaven, og se Spejdere komme sjokkende med stor Cigar eller Cigaret i Munden. Hvis man henvender sig til dem, om for Korpsets Skyld at fjerne den Cigar eller Cigaret, faar man et næsvist Svar, og de »saakaldte« Spejdere sjokker videre, meget forargede over, at nogen er fræk nok til at gøre Indgreb i den personlige Frihed. Medens Manden med den gode Vilje skuffet gaar videre — og Spejderbevægelsen har mistet en Tilhænger.

Er der virkelig nogen af jer, der vil være med til at ødelægge Spejdeerkorpsets Renomé? Ikke hvis I er Spejdere, d. v. s. det, jeg kalder for Spejdere; saa vil I harmes i jert inderste over den Skodesløshed, hvormed Spejderkorpsets Ære bliver behandlet. I maa alle hjælpe med her; thi en daarlig Spejder kan ødelægge mere i Folks Bevidsthed end 100 »virkelige« Spejdere kan oprette.

Det er ikke for jeres egen Skyld, men for Korpsets!

F. P. Hvass.

Køge Ulveflok.

Køge Ulveflok havde den 18. Januar en Ulvetur med forskellige Konkurrencer. Der var udsat 2 Præmier, en første Præmie (»Da Svend blev Spejder«) og en anden Præmie (»Viberne«) til den Ulv, der skrev den bedste Rapport over Turen. Frederik Kiel, Bandedfører for

hvid Bande, vandt 1. Præmien, Chr. Zangenberg 2. Præmien.

Søndag den 22. Februar slog vi »Katten af Tønden«.

H. C. Seuerin,
Flokfører.

Præstø.

Præstø har begyndt med en Ulveflok. Vi ønsker dem velkommen i Junglen!

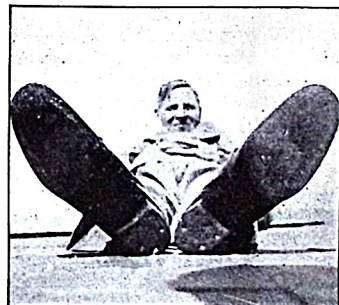
Skipper Klements Trop.

Skipper Klements Trop, Aalborg, har gennem 1924 holdt en Styrke paa ca. 30 Mand, fordelt i 4 Patuljer.

Arbejdet har været drevet som Patuljearbejde, Rekrutterne uddannedes i de Patuljer, som de tilhørte, og i Pinselejren i »de tavse Mænds Dal«, hvor hele Troppen ÷ 2 syge deltog, afholdtes de første Patuljekonkurrencer med Hyttebygning, Woodcroft, Første Hjælp, natlig Orienteringsløb og Cross Country-Løb som et lille Forspil til Troppens Sommerlejr i Vaar Skov. I denne Lejr — en ideel Lejrplads fjernt fra al Civilisation, med Skov, Aa, Fjord og Eng, tumlede Troppen sig i 10 Dage i et pragtfuldt Vejr — og hele Troppen deltog, da vi var klar over, at Jamboreen vilde blive alt for dyr for de fleste Drengene. Lejren var en Arbejdslejr, og selv de yngste Rekrutter kunde den sidste Dag klare sig fortræffeligt, hvad Lejr og Lejrarbejde angaar. Lejren i Vaar Skov staar som et af de smukkeste Minder i Troppens 6-aarige »Live«.

I Jamboreen deltog ca. 10 Mand fra Troppen i Nørrejdyske Divisions Jamboreetrop. Endvidere har Troppen deltaget i Divisionens Foraarsturnering,

Der er dem, der lever paa en stor Fod.

Tilkendt Maanedens Præmie

Distriktets Sæbyturnering og store Wild West Drama i Rold Skov samt i Aalborg Kolonnes Spejderdag med Jamboreefilm, Opvisning og Foredrag af Sven V. Knudsen.

I September Maaned afholdt Troppen et Forerkursus for Patruljeførere fra Epworth-Spejdernes Trop, K. F. U. M.-Spejdere og Skipper Klements Trop, ca. 20 Mand. Der undervistes i saa godt som alle praktiske Spejderarbejder, og dette Kursus med Førere fra andre Tropper var til stort Udbytte for os.

Med Oktober Maaned begyndte Vinterarbejdet i Patruljerne med Børstebinding og andet Husflidsarbejde, Arbejder til Duelighedstegn og I Kl. Prøven, Kogeevelser, hvor en Spejdermoder leder Arbejdet, og Samariterarbejde, idet 8 af Troppens ældste Spejdere deltagere i Læge V. Pors's Samariterkursus og derefter underviser deres Kammerater.

Troppen har et stort Tropslokale, betitlet »Sømkassen«, med et Komfur; har et rigeligt og godt Materiel, en Bogsamling paa 150 Bind og udgiver et firesidet Tropsblad, »Bavnen«, hver Maaned.

Poul Clausen,
Tropsfører.

Roma-Farerne.

Vi har modtaget Kr. 2.00 fra »Nogle Pigespejdere, der selv skal paa en lign. Tur« — og som ønsker god Fornøjelse! Paa Grund af Militærtjeneste har Kai Møllerup maattet opgive Turen — men de to andre Vandringsmænd starter 28. Marts. Vi glæder os til deres Rejserebre!

Mund- og Klovsyge.

Ved en af Landbrugsministeriet under Dags Dato udfærdiget midlertidig Bekendtgørelse angaaende Foranstaltninger til Bekæmpelse af Mund- og Klovsyge er al Adgang til Stalde, Lader og andre til Landejendomme hørende Udbygninger forbudt Spejdere, frivillige Drengeløb, Skyttekorps og lignende. Samtidig hermed er de hidtil i Anledning af Mund- og Klovsyge oprettede Lokalfærringer og de til disse knyttede Forbud mod Personers Færd indenfor Afspærringen bortfaldne.

Landbrugsministeriet, den 13. Febr. 1925.

P. M. V. Helsted.

F. Danneskjold,
Fm.

Jamboree-Hefte.

Det ungarske Spejderkorps har udgivet en Samling Tegninger af den fortræffelige Tegner Ludwig Márton. Márton deltog i Jamboreen som Spejder og havde her Lejlighed til at tage talrige Skizzer, som siden har været gengivet hist og her i den internationale Spejderpresse. I et tilsendt Agitationsskrift finder vi ovenstaaende Tegning af en stout australsk Spejder. Prisen er 8,40 Guldmærk, men der loves Moderation ved Bestilling igennem Organisationerne. Skriv til Bornholmsgade 1.

HA! HA!

Denne Gang

griner jeg ad den Trop, der ikke inden 10. Marts indsender 3—4 Linier til Rubrikken »Fra Divisionerne«!

Chr. IV.s Trop, Hillerød.

bestaar i Øjeblikket af 39 Spejdere, 12 Ulveunger og 17 Røvers. De arbejder under Højtryk med Træningen til Foraarsturneringen.

En vellykket Fest.

1. Øbro Trop og Floks Fest forleden blev en stor Succes. Troppens yngste Spejder fremsagde Prologen, Ulvene sang en Folkevisse og holdte forlængt Bifald (pragfulde Dragter!), og saa fulgte Resten af det righoldige Program med Sang, Køllesving, Hurtigtægning, Bugtaleri o. m. a. Ved Ballet spillede St. Jørgens pragtfulde Jazz-band, saa Hotel Phoenix rystede i sin Grundtvold!

Spørgsmaal.

— Hvor køber jeg et billigt Radioapparat?
Spejder.

Vi henviser til vore Annoncører!

I. Øbro Flok.

1. Københavns Division).

Flokken er stiftet d. 10. Februar 1923, og den levede det første Aar et meget roligt og fredeligt Liv, hvor der ikke skete noget af Betydning; men fra April f. A. blev det os klart, at hvis Flokken skulde vedblive at bestaa, saa var det nødvendigt at der blev taget alvorligt fat.

Vi begyndte saa helt fra Grunden af igen og arbejdede Flokken ganske langsomt op, saa vi først og fremmest fik et godt Sammenhold, en god Kammeratskabsfølelse og sidst, men ikke mindst Forældrene interesserede i Arbejdet.

Vi havde sidste Aar en hel Del Weekend Lejre og deltog tillige i Jamboreelejren. Vi har gennemgaaende haft 2 Ture og 4 Møder i hver Maaned.

I Efteraaret deltog vi i Divisionens Ulveturnering og vandt 1. Præmie i Konkurrencen samt blev Nr. 2 i Tovtrækning. En stor Del af Efteraaret brugte vi til at indrette vort Lokale i, da vi ved Juletid var færdige inviterede vi Forældrene til en lille Julefest i eget Lokale.

Collie.

4. Bytrop.

4. Bytrop blev stiftet i September 1923, idet 5. Bytrop afgav nogle Spejdere. I den første Tid blev Troppen ledet af Kolonnechefen, men senere overtog Uffe Holst Kommandoen. St.

(Forstøttets Slide VI)

SPEJDER DEPOTET

STUDIESTRÆDE 30

TELF. 3186 - 11233

STUDIESTRÆDE 30

KØBENHAVN K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Ny Modeller af

fikse Drengelahabitter

er nylig hjemkommen.

Jakke, Vest og
Ridebenklæder
eller lange Benklæder.

11 Aar	Kr. 51,00
12 »	» 52,00
13 »	» 53,00
14 »	» 55,00
15 »	» 57,00
16 »	» 60,00

Jakke, Vest og
korte Benklæder.

10 Aar	Kr. 45,00
11 »	» 47,00
12 »	» 49,00
13 »	» 50,00
14 »	» 51,00
15 »	» 53,00
16 »	» 55,00

Ny Prislise over Lejrudstyr fremkommer i Slutningen af Marts og tilsendes paa Forlangende.

Forlang udtrykkelig

ASP CYKLE- LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykellys der findes

Alt Aluminiumsudstyr

til Spejdere: Kogegrejer, Drikke-
bægere, Sæbeetuier m. m.
bedst og billigst

Specialforretningen
Hjørnet af Munkeg. og Klosterg.

NB. Udenbys Ordre
ekspederes omg.

Aarhus

Spejdere! Benyt

Frederiksens Vaskeri,
Smedegade 84, Horsens - Tlf 1459

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostel - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

D. A. PALUDAN

OPTIK - FOTO ETABL.

anbefaler

Kikkertør, Kompas,
Lupper og Solbriller
samt Vest Pocket og
Brownle Kodak

CLEMENSBRØ
AARHUS
TELEFON 944

J. F. Wied

Banegaardsgade, Aarhus.
Telf. 851.

Spedition
Assurance - Toldklarering
Specialitet: Flytteomnibusser

FOTOGRAFI- RAMMER

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

Praktiske og holdbare Telte.

Kombinerede Telte.

Tagtelte til at dele danner 2
Spejdertelte.

Praktiske og holdbare.

Kom og se mange Typer Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

H. HALMØE

København K. - Tlf. Byen 6762.

Forlang overalt

CIDA SPORT CHOCOLADE

med Præmiekupon og

STENDER PEDERSENS MARCIPANBRØD

Spejdere!

HUSK altid, naar I provianterer, at købe ÆGTE HONNING fra Københavns største og ældste Specialfirma:

KØBENHAVNS HONNINGHUS, GRAABRØDRETORV 4

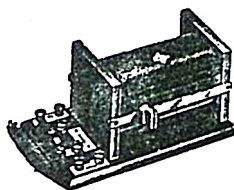
København K.

Grundlagt 1829

Telefon 6024

Priser: 6 Pd. 7 Kr., 9 Pd. 10 Kr. inkl. Spande

Sendes overalt i Danmark pr. Postoprævning

Radio Apparater

og

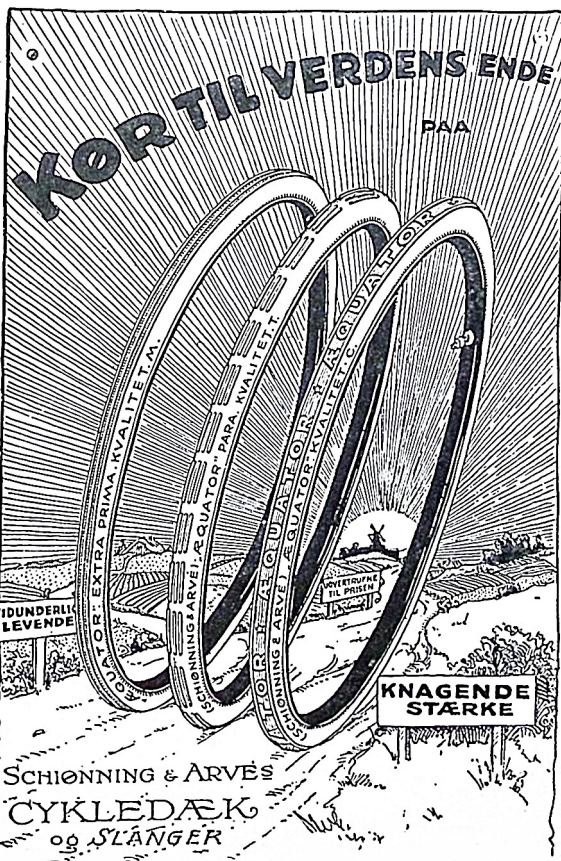
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf.: C. 1493, Byen 3256.

Telegr.-Adr.: Gottlieb Hansen. — Katalog mod Porto.

Spis

Magdalenemøllens
velsmagende
Brødsorter

Udsalg overalt i Aarhus

Hjemmebageriet & Conditoriet

ved Bispetorvet, Aarhus,

bringes i velvillig Erindring.

Marie Christensen.

Køb Jeres Telte hos en Fagmand.

Army-Dugs Telte

fra eget Værksted.

Vandretelte.

1-Mands-Telte.

	Bredde	Længde	Højde	Væg	hvidt Pris	khaki el. grønt Pris	Barduner	Stenger	Plokke
En-Stoks Telt . . .	200	85	150	0	25.00	30.00	0.60	3.00	1.40
Military	120	200	100	0	29.00	34.00		3.00	2.80

2-Mands-Telte.

En-Stoks Telt . . .	200	115	160	0	33.00	39.00	0.60	3.00	1.40
Tomands-Telt . . .	140	200	100	0	31.00	36.00		3.00	2.80

2—3-Mands

Chalet ¹⁾	120	200	120	(45)	45.00	52.00	3.00	3.00	4.48
Chalet	140	200	140	(45)	51.00	59.00	3.00	6.00	4.48
Skovmands	140	210	150	(45)	50.00	59.00	3.00		2.80

4-Mands

Bivuak	200	200	125	0	59.00	67.00	1.40	6.00	2.80
Guldgraver	200	200	205	0	49.00	56.00		3.00	2.24
Tagtelt	170	210	130	(50)	59.00	67.00	3.20	6.00	4.48
Pyramide	175	175	175	(50)	49.00	56.00	2.40	3.00	4.48
Palmette	200	200	200	(160)	69.00 ²⁾	79.00		9.00	3.36
Skovmands	180	210	150	(45)	69.00	79.00	3.00		2.80

Standløjrtelte.

Tagtelt (8 Mand) .	200	300	185	(55)	99.00	115.00	3.60	6.00	4.48
Pyramidetelt (8 Md.)	260	260	210	(50)	91.00	105.00	2.60	3.00	4.48

Canadiske Telte.

210	210	230	(100)	105.00	120.00	4.00	15.00	4.48
280	280	250	(100)	140.00	160.00	5.00	15.00	5.60
350	350	280	(120)	225.00	250.00	7.20	20.00	6.80
350	420	280	(120)	250.00	275.00	8.00	20.00	6.80

¹⁾ Tagformet Telt med Sidevæg. ²⁾ Med Forsejl som Tegningen Kr. 78.00.

Børnetelte fra 10 Kr. — Letvægstelte af Camping-Club-Modeller fra 30 Kr.

A¹s Lejr- og Spejderhuset,

Nørregade 15.

Spejderplakaten: Vi skal videre frem!

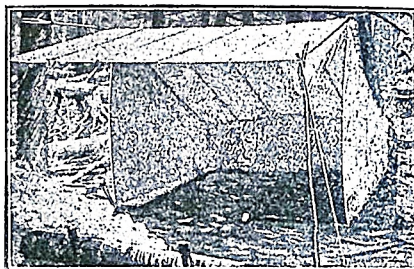
kan atter faas

pr. Stk. 35 Øre + Porto, over 50 Stk. 30 Øre pr. Stk. + Porto.

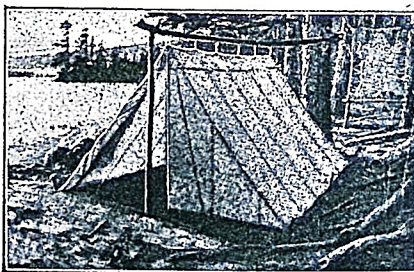
Faas Spejdernes Boghandel, Nørregade 15, København K.

Tagtelte

Skovmand

Bivuak

Palmette